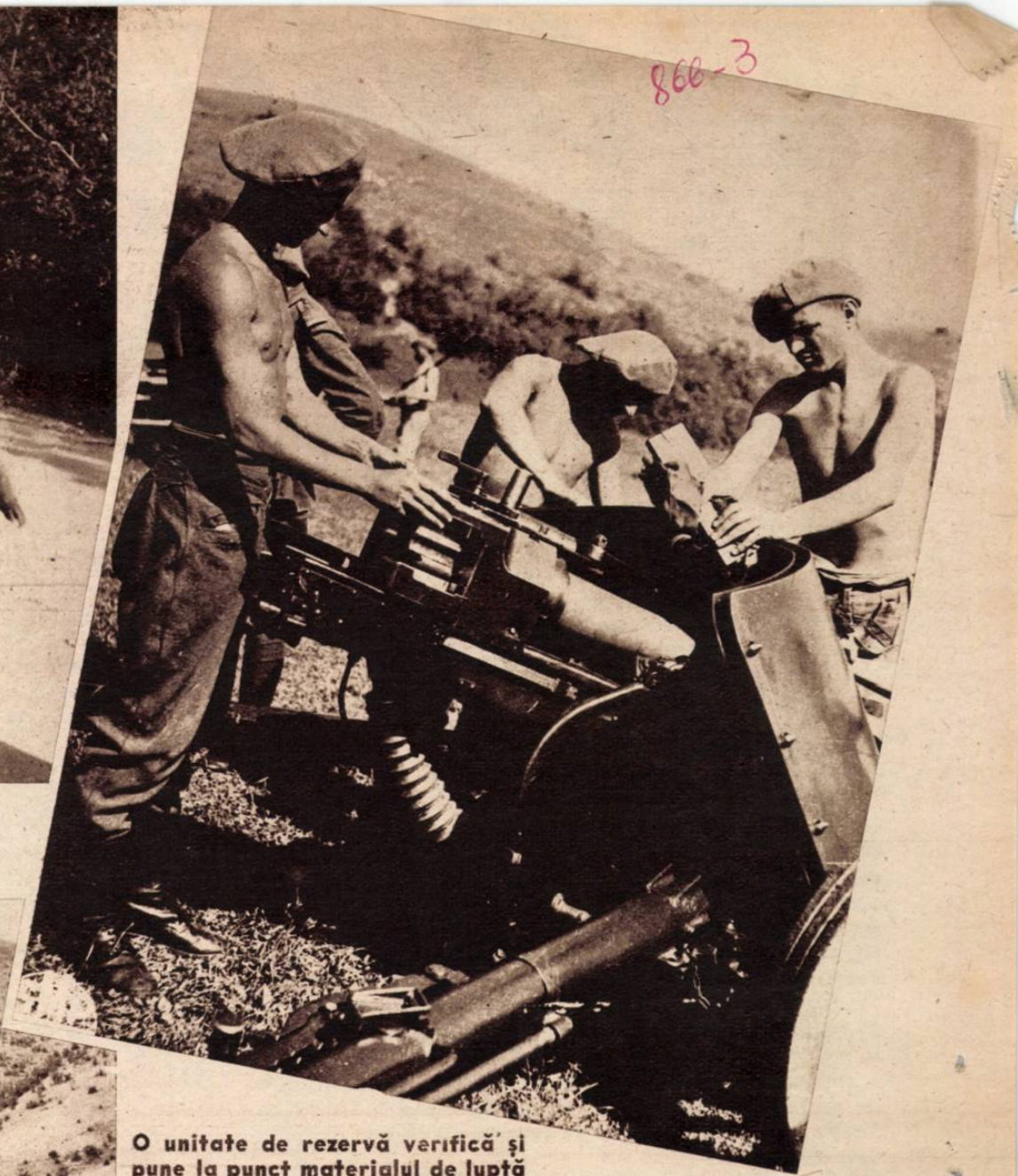

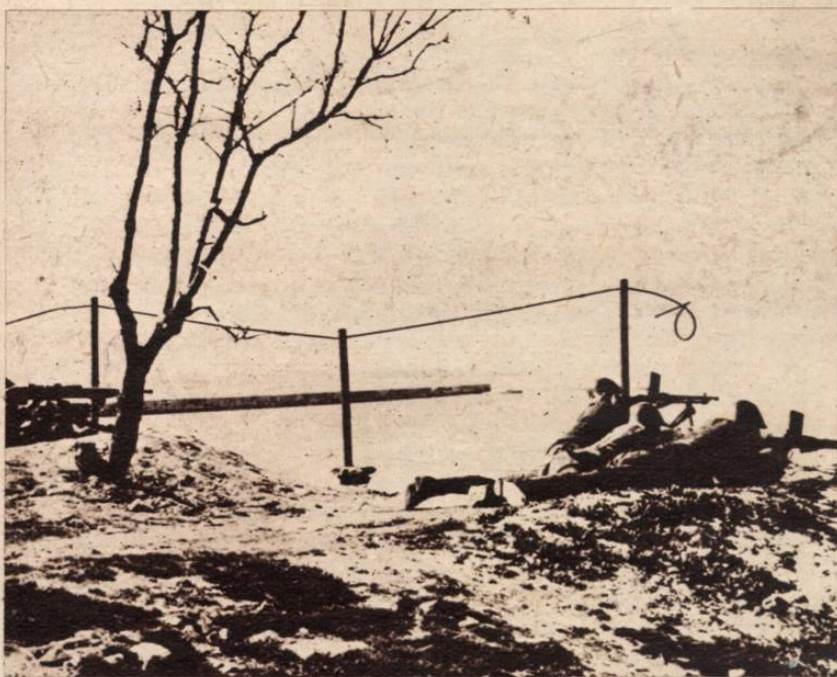
Transport de muniții către posturile înaintate din regiunea Novorosiskului

O unitate de rezervă verifică și pune la punct materialul de luptă înainte de a intra în acțiune

Tancul inamic încearcă să se apropie dar nu reușește căci tunul românesc intră în acțiune și-l ținut pe vecie

Mitralierele și puștile mitraliere române împânzesc litoralul Mării Negre

O clipă de odihnă savurată la umbră răcoroasă, după îndeplinirea unei misiuni obositoare

Danemarca

TARA BICICLETELOR

FIECARE capitală își are caracteristica sa, sau mai bine zis calitatea sa dominantă. Din acest punct de vedere se poate spune, că primul oraș al micului regat danez are calitatea de a deține recordul curățeniei și al politetei. Intr'adevăr, nimeni dintre cei ce au vizitat Copenhaga nu s'a putut înscrie în fals împotriva proverbialei politetei a danezilor.

Politețea locuitorilor din Copenhaga nu a suferit nicio modificare în urma șirului de schimbări politice și militare ce s'au abătut asupra lumii.

Războiul nu a putut abolii legea politetei căci la danezi politețea este o lege nescrisă, un crez civic.

Viața din capitala Danemarcei este desigur grea, căci războiul și-a marcat prezența și aici. Totuși în comparație cu alte țări lovite în chip direct de războiu, viața danezilor apare ușoară.

Primul lucru care isbește pe călătorul ce poposește pentru prima oară în Copenhaga, este faptul că omul de pe stradă, care în alte orașe ale lumii trece indiferent și rece pe lângă tine, este gata să aducă străinului cele mai diverse servicii. În restaurante și în debite de tutun, folosirea telefonului este absolut gratuită. Restauratorii au reușit să impună personalului de serviciu cea mai politicoasă dintre atitudini. Oaspetele este sfătuit ce să mănânce și mâncările îi sunt recomandate în raport cu situația sa materială și chiar fizică. Chelnerii din Copenhaga întreabă pe clienții lor dacă trebuie să respecte în alimentație anumite restricții.

Lista de bucate din restaurantele daneze este destul de copioasă. Totuși pâinea și untul sunt raționalizate. În schimb carnea este abundentă.

În localurile publice din capitala Danemarcei, clientul se simte ca la el acasă. Politețea crează o atmosferă de încredere generală ce se revărsă în valuri de bună-voie colectivă.

În tramvaie și în autobuze, legea politetei regulează raporturile dintre călători. Inchipuiți-vă că în Copenhaga un călător mai vârstnic socotește de a sa datorie să cedeze locul unui tânăr încărcat cu pachete. Este delă sine înțeles, că respectul datorat sexului slab este aproape o practică cu valoare de rit.

Danemarca a rămas țara bicicletelor. Se știe că în baza ultimelor statistici, danezii sunt cei mai fervenți bicicliști ai lumii. În această țărișoară mică și pașnică, întrebuințarea bicicletei se bucură de o tradiție veche de câteva decenii. Bicicletele sunt utilizate pentru cumpărături, pentru cursele la școală sau la birou, precum și pentru excursiile duminicale. Valul bicicliștilor, căci este vorba de un adevărat val ce se revărsă în circulația orașelor, este canalizat prin semnale luminoase.

Numărul deosebit de mare al acestor semnale este o altă caracteristică a orașului Copenhaga.

În timpul verii bicicliștii se plimbă pe aleile minunate și umbroase ale parcului Tivoli cu copacii săi seculari.

Iarna parcul este pustiu, iar tineretul danez construiește pe alea principală un uriaș om de zăpadă, care este un fel de barometru al danezului. Când omul de zăpadă apare așa cum a fost închipuit de naivii săi zămisliitori, atunci lumea știe că frigul se va menține. Când însă cavalerul de gheață își pierde o ureche, topită de razele nemiloase ale soarelui, atunci se știe că vremea se va îndrepta.

Jos: Portul pescarilor din Copenhaga

Dreapta: Soldați germani pe străzile orașului Copenhaga

Bicicletele sunt întâlnite, la fiecare pas, pe străzile orașelor daneze

Insuși regele Christian este un fervent biciclist. Il vedem mai sus, pe bicicletă, pe vremea când își petrecea villgiatura pe Coasta de Azur

Copenhaga mai este și orașul turnurilor și al turnulețelor, deoarece unul din ornamentele arhitectonice cele mai frecvente sunt turnul și cupola. Orașul apare încărcat de mireasma poeziei feudale, atunci când îl privești pe înserate, cu sutele sale de turnuri aurite de razele muribunde ale soarelui. Copenhaga are 900.000 de locuitori, ceea ce reprezintă o pătrime din întreaga populație a regatului.

Este o adevărată plăcere să rătăcești de-a-lungul canalului numit Stroegt, care este un fel de șosea a capitalei daneze. Femeile sunt foarte bine îmbrăcate și revendică titlul de „pariziene ale nordului”.

În magazinele din Copenhaga nu se intră, ci se coboară. Asta este o altă caracteristică a orașului nordic. Intr'adevăr, majoritatea magazinelor sunt construite în demisoluri. Magazinele sunt în general mult mai bine garnisite decât în alte părți ale Europei. Prețurile nu au putut fi dominate. Un val de scumpete s'a abătut asupra țării, dar sporirea prețurilor nu a putut contribui la limitarea consumului.

Portul Copenhaga pătrunde adânc în inima orașului printr'un șir de canale ale căror ape se oglesc siluetele minunate și suple ale străvechilor clădiri.

Orașul din ape, adică chipul răsfânt al caselor, îți dă impresia că privești printr'un ocean, într'un oraș din altă planetă. Cea mai pitorească parte a Copenhagei este desigur hala de pește ridicată pe malul unui canal. Bărcile și corăbioarele de pescari aduc marfa direct în hală, unde este vândută consumatorilor.

În port singura activitate este aceea a pescarilor care pleacă și vin. Faimoasele bărci cu pânze albe, cu care se plimbau turiști, au dispărut. Rasa turiștilor a fost desființată de ostilități. O altă trăsătură caracteristică a acestei țări este de sigur faptul că Regele, care este primul cetățean al țării, se plimbă singur prin fața palatului său, sau traversează aleile parcului Tivoli, călare pe bicicletă sau calul său alb. Poporul îl salută amical, iar Regele răspunde zâmbitor și de cele mai multe ori discută prietenește cu supușii săi.

SARDINIA

ȚARA UNDE LOGODNICUL IȘI RĂPEȘTE IUBITA

DE când s'a intensificat lupta în spațiul Mediteranei occidentale, comunicatele militare au pornit adesea de bombardamente efectuate asupra Sardiniei.

Sardinia este a doua insulă din punct de vedere al întinderii, care face parte din teritoriul italian. Ea are o suprafață de 24.109 kilometri pătrați și se

Una din misterioasele „nuraghes,” — cetate din epoca de bronz

află la vestul peninsulei italiice. În timp ce Sicilia este din punct de vedere geografic și geologic, o prelungire a Calabriei, de care altfel e despărțită numai prin strâmtoarea îngustă a Messinei, în sula sardă se află la distanță de 284 kilometri de Sicilia și la o depărtare de patruzeci de kilometri de coasta provinciei Campania. Între Sardinia și teritoriul Italiei continentale se află Marea Tireniană care atinge pe alocuri adâncimea de 3.730 de metri.

Prin caracterul sale fizice, Sardenia se deosebește de restul teritoriului italian. Ea prezintă numeroase similitudini cu pământul insulei Corsica, de care este despărțită printr'un braț de mare de 12 kilometri.

Se pretinde că cele două insule, Sardinia și Corsica, nu sunt decât resturi ale unui continent numit Tirenida, care cu zeci de mii de ani în urmă s'a scufundat în valurile mării.

Sardia este un teritoriu pitoresc și inospitalier. Plină de munții de granit, cu urme de vulcani, ea nu posedă întinse câmpii apte pentru a fi cultivate și nici nu îngăduie cursurilor de apă să-și extindă influența beneficătoare.

Piscul cel mai înalt al acestor munți este așa numitul Sennargentul „Muntele de argint”, ale cărui zăpezi întrețin debitul câtorva râuri și torente dintre care cel mai important este Tirso, cu o lungime de 150 de kilometri.

Tirso, alimentează un imens lac artificial care furnizează o forță de 12.000 de cai putere.

Numeroase arhipelaguri fac de gardă în jurul insulei, mai ales în direcția nord-est și sud-vest. Unul din acestea, aflat la intrarea în estuarul râului Bonifacio, prezintă o mare importanță, de oarece insulele Maddalena delimitează acolo o radă adâncă și bine adăpostită. Aproape de portul Bonifacio, se află insula Caprera, în al cărui pământ odihnește marele Garibaldi, înmormântat lângă casa

în care a trăit modest ca un înțelept antic, între anii 1856—1882.

Litoralul Sardiniei este foarte puțin ospitalier, dar după cum am spus el este de o frumusețe sălbatecă. Coasta este formată din stânci abrupte, din promotorii dominate de turle, din lagune insalubre, asanate de câteva decenii și din nenumărate golfulețe. La Nord marele golf al Asinarei n'a putut fi transformat într'un port de primă importanță; la sud golful Cagliari s'a pretat la amenajerea unui port militar. În punctul cel mai apropiat de peninsulă se află portul Terranova adăpostit în fundul unui golf foarte adânc.

Cel mai important oraș a Sardiniei este capitala Cagliari, cu o populație de 100.000 de locuitori. La capătul celălalt al insulei se află orașul Sassari cu o populație de 55.000 de locuitori. Acest din urmă oraș poartă ca și vecinii săi, Alghero și Porto Torres, urmele stăpânirii spaniole.

Sardinia a fost bătută de toate furi

După înapoare, logodnica „răpită” e purtată cu triumf de consăteni

Femeile din Sardinia sunt frumoase, iar costumele lor multicolore

tunile istoriei. Bogăția relativă a pușinelor ogoare de grâne, podișurile cu bogăția lor animalieră, pădurile dese adăpostind caprioare și mistreți, exploatarea subsolului cu mine de argint și de zinc, lignit, calamină, galenă și blendă, au atras asupra ei numeroase nenorociri.

Populația primitivă a insulei a trăit invaziile punice și feniciene. Romanii au pus stăpânire pe Sardinia în anul 238 înainte de Cristos. Mai târziu au năvălit vandalii, apoi bizantinii și arabii. Insula a mai cunoscut dominația celor două republici maritime, Genova și Pisa, înainte de a trece, în anul 1323, sub stăpânirea spaniolilor. Din anul 1718 insula face parte din Coroana de Savoia, ai cărei membrii au fost „regi ai Sardiniei” înainte de a domni peste Italia unificată.

Aceste dominațiuni succesive se oglindesc în chip confuz în monumentele care au rămas mai mult sau mai puțin ruinate, precum și în caracterul populației.

Printre monumentele care păstrează amintirea vechilor populații primitive sunt așa numitele „nuraghes” răspândite pe teritoriul insular în număr de 6.000. Aceste misterioase „nuraghes”, sunt niște turle enorme construite din blocuri de piatră necimentate. Arheologii au căutat să le smulgă taina.

Astăzi se crede că în e-
(Continuare în pag. 14)

Stânga: Tânăr din Sardinia răpindu-și logodnica, conform obiceiurilor străvechi

Ce se petrece IN ARABIA

Regele Ibn Seud, omul care se îmbracă și azi tot atât de simplu cum era învestmântat Mântui-torul Iisus

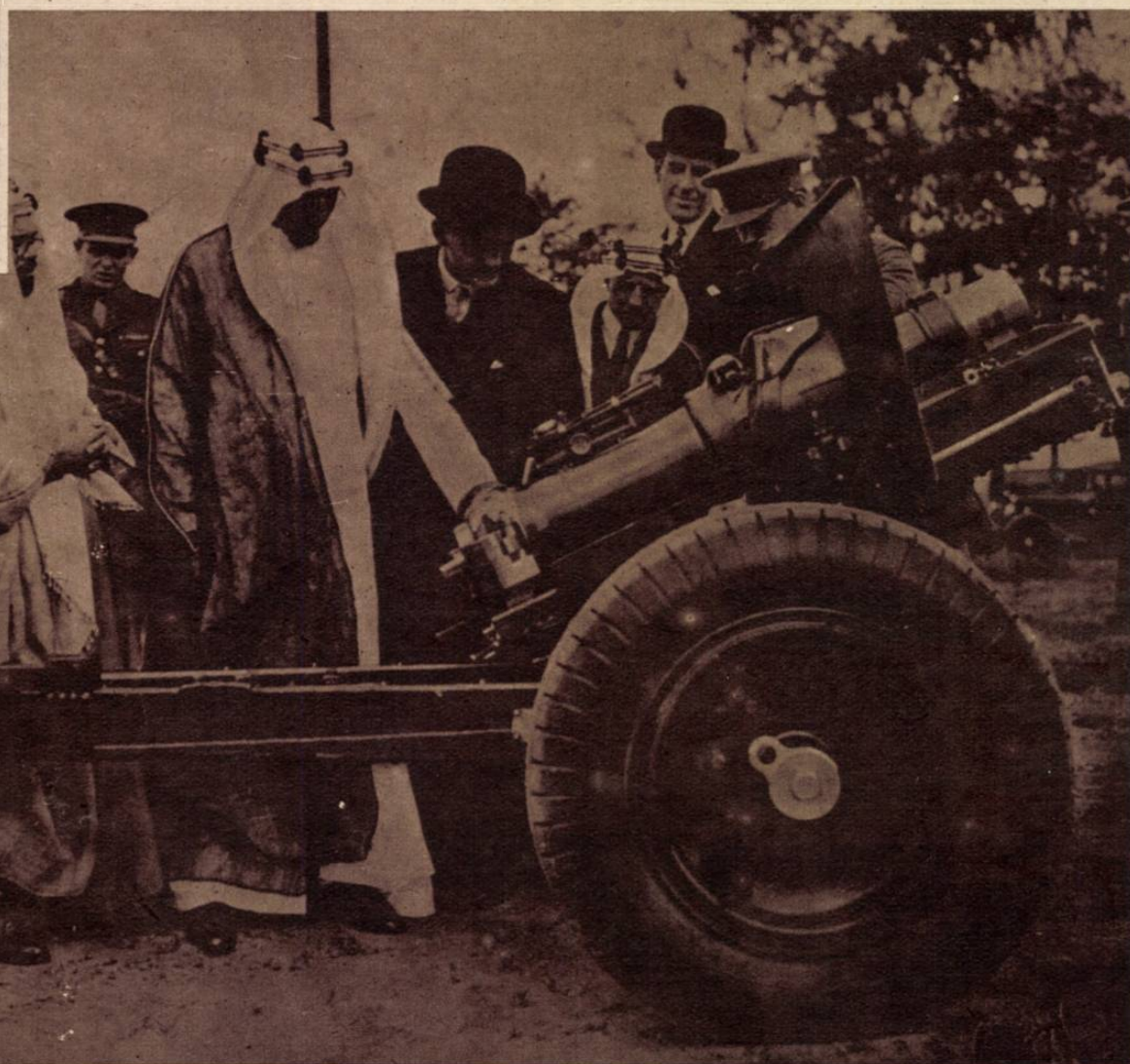
Șeicul Hafiz Wahba, unul dintre cei mai prețioși colaboratori ai lui Ibn Seud

ESTE foarte greu ca un străin să pătrundă în țara misterioasă a regelui Ibn Seud, temutul stăpân al Arabiei, suveran absolut peste 1.000 de triburi rătăcitoare și peste un milion de arabi.

Arabia seudită este închisă dela începutul actualului conflict. Regele Ibn Seud stă dela începutul războiului într-o așteptare prudentă, suspectând orice mișcare engleză sau americană în regiunile limitrofe regatului său.

Ibn Seud, despre care am mai scris în revista noastră, nu este numai șeful militar al unei țărișoare cu o populație războinică, ci el este în momentul de față exponentul doctrinei pan-arabe, ce-și fixează ca scop suprem unificarea spirituală a tuturor arabilor într'un teritoriu propriu.

Autoritatea lui Ibn Seud depășește din acest punct de vedere teritoriul statului peste care domnește, iradiând până departe, în inima regiunilor aflate sub dominația engleză.

Stânga: Soldat arab din garda regelui Ibn Seud

Sus: Englezii au fost nevoiți să-i livreze lui Ibn Seud tunuri dintre cele mai moderne. În fotografie: Ibn Seud controlând un astfel de tun

Care este capitala acestei Arabii seudite, despre care ați auzit adesea vorbindu-se ca despre un focar de nelinigști politice?

Nici Medina și nici Mecca. Se știe că pentru arabi, cele două orașe în care Mahomet a predicat învățătura islamică, sunt considerate leagăne ale civilizației și culturii arabe.

Aici, în aceste sanctuare ale Islamului arde și astăzi flacăra filosofiei și mistice arabe.

Cât despre capitala statului seudit, ea a fost ridicată departe în mijlocul arzătorului deșert. Er Riad, este o cetate, s'au dacă vreți, un fort misterios înălțat printre mărăcinii deșertului.

Calea spre Er Riad este lungă și obositoare. Un tren leagă această cetate cu orașele Alep, Medina și Ierusalim.

Călătorul care ar vrea să pătrundă în lumea misterioasă a Arabiei naționaliste va trebui să treacă prin Medina, oraș de care se leagă multe amintiri din viața profetului lui Allah. Medina este un oraș curios în care clădirile ultra-moderne se învecinează cu străvechi vestigii ale uneia din cele două capitale spirituale ale islamismului. Aici, în acest vechi oraș se află mormântul lui Mahomet, obiectul venerației masei de pelerini.

La Medina, numărul europenilor este foarte mic, în schimb acela al arabilor familiarizați cu viața occidentală este destul de mare.

Se pare că Medina este singurul oraș din Arabia care posedă un cartier modern complet, deosebit de restul orașului cu aspect foarte retrograd. Locuitorii orașului sacru sunt tot atât de mândri de mormântul lui Mahomet ca și de gara modernă edificată cu ani în urmă. Trebuie să recunoaștem că această dublă mândrie este întru totul justificată...

La o depărtare de 500 de kilometri spre Sud se află al doilea oraș sacru al Arabiei, cunoscuta Mecca.

Legătura între Medina și Mecca se face cu avionul. Este foarte ciudată prezența acestei mașini care exprimă simbolic civilizația mecanizată a Occidentului în aceste regiuni al căror aspect nu s'a prea schimbat de pe vremea predicilor profetului.

Șoselele și potecile spre Mecca au rămas în aceeași stare de primitivitate ca pe vremea războaielor religioase dintre cele două cetăți. Sub impulsul lui Ibn Seud s'au construit alături de vechile piste de cămile, câteva șosele moderne care ar face cinste și unei țări europene.

Aerodromul din Medina se află la porțile orașului. Pentru a ajunge până la el, călătorul va avea trei mijloace de locomotie: măgarul, bicicleta și trăsura.

În această regiune a lumii arabe, trăsurile au aspectul unei căruțe cu bănci, pe care birjarul le pune în mișcare cu chiote și urlete. Căii, de rasă, aleargă cu o viteză care amintește de viteza carelor romane.

Celălalt mijloc de deplasare este bicicleta pe care negustorul arab o împrumută contra unei sume modeste. Călătorul va lăsa vehiculul la aeroport, rămânând ca negustorul să procedeze la intrarea în posesie. Trebuie să adăugăm că ne aflăm într-o regiune mult prea apropiată de mormântul lui Mahomet pentru ca cineva să îndrăznească să comită un furt sau un delict asemănător.

În vremuri de pace, un autobuz al unei societăți engleze, făcea legătura între oraș și aeroport.

Pe pista de plecare se află două sau trei avioane Junkers. Este interesant de notat că societatea engleză, exploatoarea liniei riene Medina-Mecca utilizează avioane de pasageri furnizate de fabrica germană Junkers.

După două ore de zbor, avionul aterizează la Mecca. Niciodată nu s'a putut stabili numărul exact al locuitorilor acestui oraș. Se pare că la ultimul recensământ făcut înainte de războiu s'au găsit 100.000 de locuitori. Populația flotantă a acestui centru al Islamului spiritual este enormă. În fiecare an, zeci de mii de oameni veneau în pelerinaj în acest oraș sacru.

Înainte de războiu, se vedeau zilnic pe șoselele ce duc spre Mecca zeci de căruțe, de automobile, de autobuze și de caravane, transportând spre oraș mulțimea pelerinilor debarcați în portul Djeddah la Marea Roșie.

Astăzi, Djeddahul este un port deșert: rareori câte un vapor aduce un număr foarte mic de pelerini care au călătorit incomod, prin cale, sau printre lăzile conținând alimente.

Trebuie să spunem că una dintre cele mai greu încercate țări din lume în privința aprovizionării a fost Arabia. Regatul lui Ibn Seud a suferit crunt de pe urma foametei și lipsurilor.

Europenii stabiliți în această parte a lumii n'au mai mâncat dela începutul conflictului fructe sau legume proaspete. Conservele sunt destul de rare, iar singurul aliment consistent rămâne carnea, pe care indigenii nu prea o consumă.

Este curios faptul că în inima Arabiei, bursa neagră a alimentelor funcționează ca în bătrâna Europă. Se face speculă cu anumite alimente și numeroase triburi nomade trăiesc exclusiv din exploatarea nevoilor maselor.

La Mecca, majoritatea populației trăia de pe urma pelerinajelor. Valurile de pelerini aduceau mărfuri și lăsau foarte mulți bani. Din cauza războiului care a pus capăt temporar pelerinajelor, orașul profetului se sbate într-o acută criză economică.

Totuși credincioșii sunt convinși că Allah și profetul său nu vor lăsa ca orașul să dispară din cauza mizeriei, nădăjduind în revenirea vremurilor prospere de altă dată.

Oricât de ciudată ar părea acest lucru, la Mecca se găsesc câteva cinematografe. Această invenție occidentală n'a avut nici odată succes printre arabi. Localnicii preferă sălilor obscure și ecranului, pe povestitorii din piețele publice, oameni care stau chirciți povestind ceasuri de-a-rândul fantastice fabule demne de

Soldați arabi din garda unui aerodrom. În spate: unul din avioanele de curse ale arabilor

1001 de nopți. Sunt povestitori celebri care știu să istorisească în zece dialecte arabe, făcându-se înțeleși de toate triburile deșertului.

Poveștile au rămas aceleași, dar povestitorii și ascultătorii nu se plictisesc niciodată. Bineînțeles că în cinematografele din Mecca rulează filme vechi de patru sau cinci ani. Lipsa lor de actualitate ar putea fi pe placul arabilor dacă aceștia ar putea renunța la superstiția lor anti-cinematografică.

Deși europenii pătrund în incinta orașului, ei n'au voie să se apropie de moscheea unde zace piatra cea mare căzută din cer. Numai credincioșii întru Allah au voie să contemple această minune a cerului, care, în fond, nu este decât un meteorit.

Mecca se află cufundată în întunericul celui mai sever camuflaj. Faptul se datorează mai puțin războiului, cât lipsei de cărbuni profund resimțită

de uzina de electricitate instală în oraș. Curentul electric este obiectul unei severe raționări și economii.

Ceea ce lipsește la Mecca și în toată Arabia este vegetația. Aici este regatul pietrei și al nisipului. Oazele sunt rare. Ploaia este proapene cunoscută.

În privința rarității ploilor se povestește următoarea anecdotă: un european întrebând un yemenit dacă în Arabia se întâmplă să plouă, a obținut acest răspuns: „dacă m'ai fi întrebat acum câteva zile, ți-aș fi putut răspunde dar tata-mare a murit și nu-l mai pot întreba. Eu n'am văzut ploaie.. Bunicul poate că da...”

Dela Mecca există mai multe drumuri care se îndreaptă spre Er Riad, capitala lui Ibn Seud. Pe aceste drumuri pot circula în voie automobilele cele mai moderne, care la drept vorbind au dispărut aproape complet din 1940.

Er Riad se înalță cu terasele sale albe, în mijlocul deșertului imens. Este un oraș apărut de sute de kilometri de pustiu și s'ar putea spune că este mai bine apărut decât Gibraltarul sau oricare altă cetate europeană.

În realitate, Er Riad nu este un oraș ci o adunătură de sate. Totalul populației se ridică la 50.000 de oameni, în cea mai mare parte nomazi cu excepția funcționarilor regatului, preaputernici în ierarhia Statului.

Când privești pustiu care înconjoară Er Riadul, te poți întreba în modul cel mai firesc din lume, din ce oare trăiesc locuitorii lui. Când puțurile seacă din cauza secetei, enorme (Continuare în pag. 14-a)

Stânga: Pentru transporturile pe întinderea deșertului arab, sunt utilizate adesea „automobilele cu pânze”

Jos: Detașamente de arabi având misiunea să facă paza deșertului

DIN

TOATA LUMEA

Stânga: Doi pisoi purtători de noroc. De când trăiesc în preajma unui detașament german, nici un soldat din acest detașament n'a fost măcar rănit, cu toate luptele grele la care a participat

Dreapta: Generalul Nikoloff primului ofițer bulgar decorat cu Crucea de Fier, pentru lupta condusă împotriva bandelor comuniste de la frontiera Serbiei

Joi: Conform programului de intensificare a producției agricole până și cele mai înalte regiuni din Alpii Bavariei au fost cu mult folos cultivate

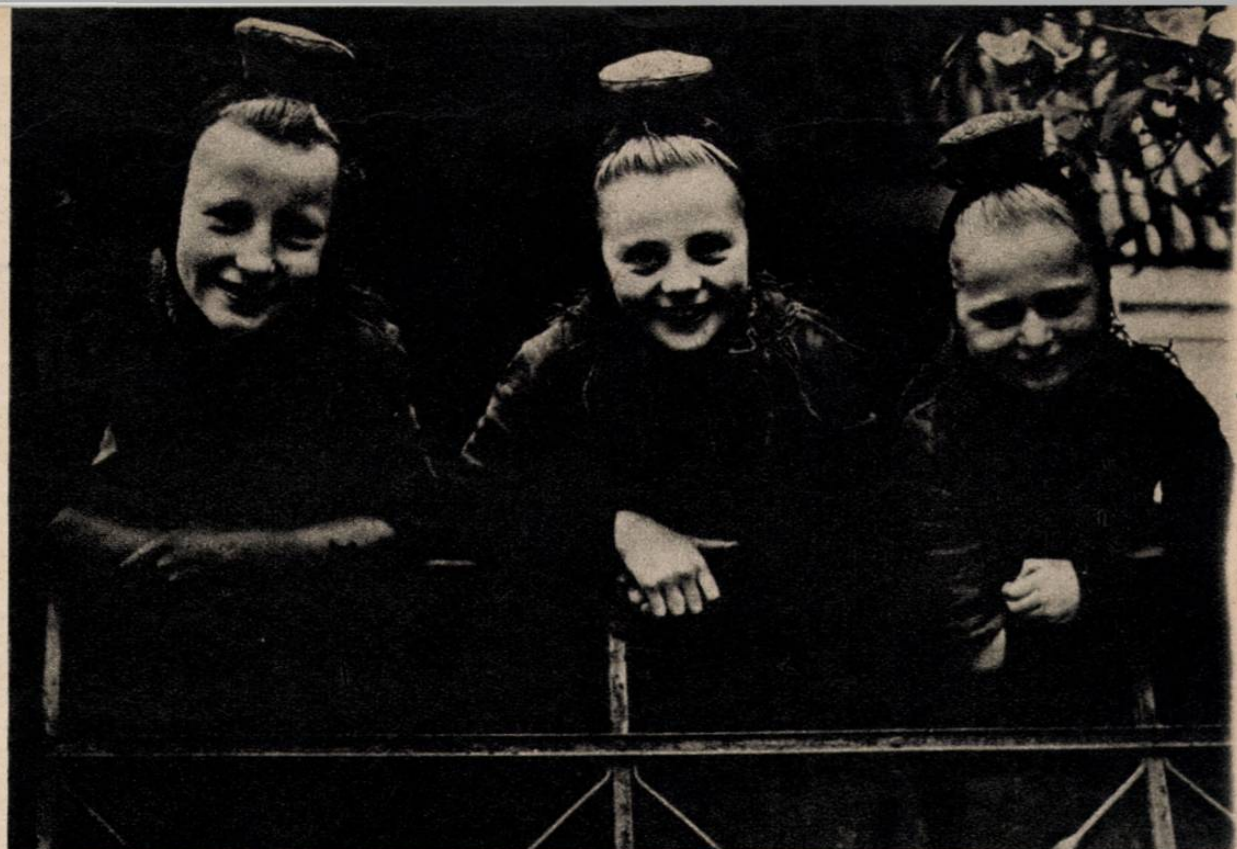

În pădurile din mijlocul Germaniei savantul german Reinhold Fenk a descoperit o nouă pasăre cântătoare, complet necunoscută până azi

Toată coasta Norvegiei este legată printr'un sistem de tuneluri construite de organizația Todt, care constituiesc o apărare într'adevăr extraordinară

Jos: Aviator canadian prins cu prilegiul ultimelor atacuri date asupra Berlinului, vorbește la microfon despre formidabila apărare a capitalei germane

Trei fetițe din regiunea Kurhessen premiate la un recent concurs de frumusețe pentru copii

Coasta Calabriei cu primele linii de apărare împotriva tentativelor de debarcare inamice

În Olanda continuă, ca și în timpurile normale, comerțul cu faimoasa brânză fabricată în formă de bulz

CEA MAI MODERNĂ ARMĂ:

Aruncătorul DE CEĂ

Cozile lungi ale grenadelor de ceață, asemănătoare unor comete, își trasează drumul spre ținta vizată

Servanții aruncătoarelor de ceață germane transportă muniția spre primele poziții ale bateriei

rapoarte asupra acestei arme germane lăsa să se întrevadă că efectul ei este fără egal.

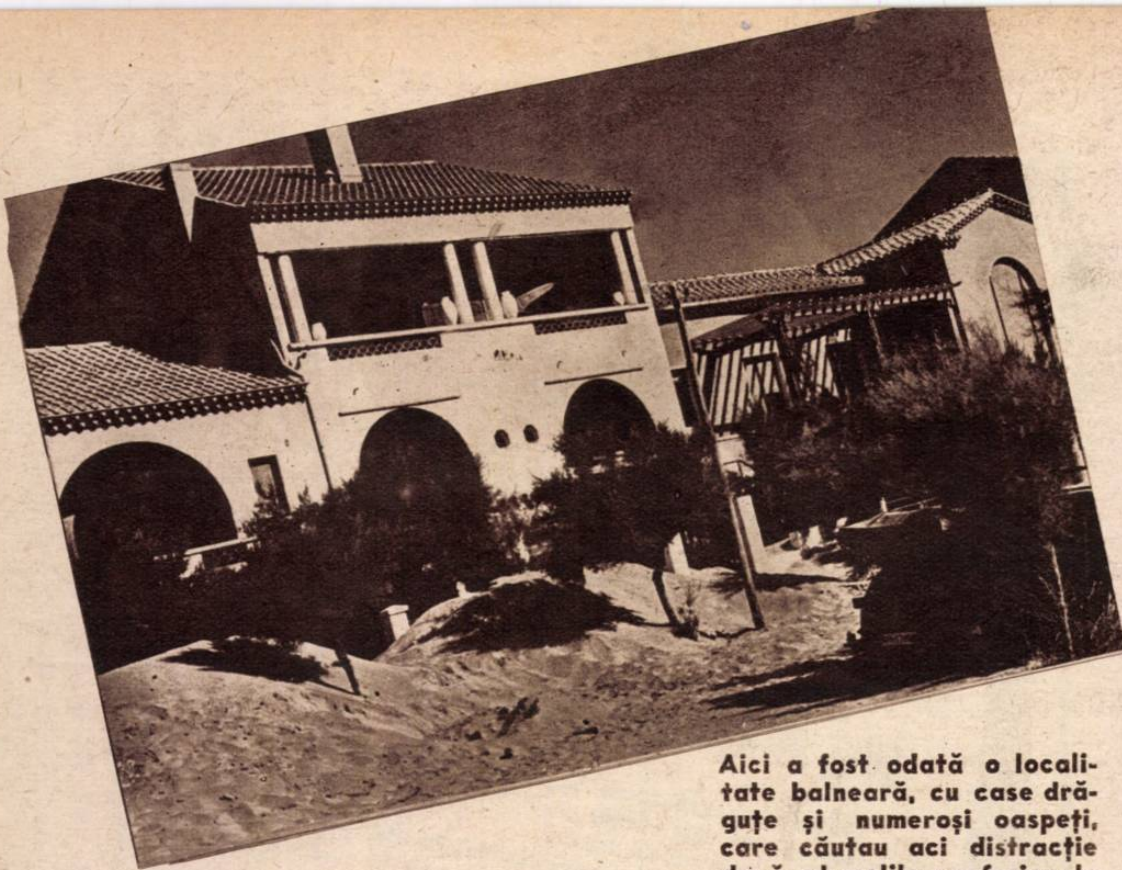
Misterul în jurul acestei noi arme germane a fost desvăluit recent: Este vorba de un așa numit aruncător de ceață, care mai poartă și denumirea de „Aparatul Do”. Aruncătorul de ceață posedă 5 țevi așezate pe un afet ușor, având, în ce privește aspectul exterior, o oarecare asemănare cu mitralierele sau cu tunul cu mai multe țevi. De obicei aruncătoarele de ceață au trei calibre diferite. Avantajul noii arme, față de tunurile obișnuite este acela că toate părțile complicate, începând dela țeavă până la închizător, lipsesc și arma este foarte ușoară și prin urmare foarte mobilă. După calibrul său, aruncătorul de ceață cântărește 350—800 kg., cu toate că are o capacitate de tragere egală cu aceea a șase obuziere grele. Acest aruncător de ceață dispune de asemenea de un sistem de lansare al proiectilelor noi, complet diferit de acela al tunurilor obișnuite. Cele șase proiectile ale aruncătorului de ceață sunt lansate prin aprinderea electrică într'un interval de câteva secunde. Când intră în acțiune aruncătoarele de ceață produc adevărate salve de proiectile, însoțite de un sgomot corespunzător. Având niște cozi lungi asemănătoare cu acelea ale cometelor, grenadele de ceață își trasează drumul spre ținta vizată, spre spaima dușmanului, care a avut ocazia să cunoască efectul acestei noi arme germane.

Iată! Așa arată un aruncător de ceață

În cursul războiului, părțile beligerante caută să-și perfecționeze armele, să inventeze altele noi, pentru a surprinde pe dușman cu mijloace combative mult mai eficace, câștigând astfel o superioritate față de adversar. Partea adversă va căuta imediat să găsească metoda de apărare eficace, să perfecționeze armele de apărare existente sau să nascocască altele noi.

În ultimul timp au circulat nenumărate știri că trupele germane ar aplica o armă nouă, asemănătoare cu „orga lui Stalin” a sovieticilor. Această nouă armă germană ar lansa în forme de salve, sau la intervale de secunde, un mare număr de proiectile grele. Puținele

Aici a fost odată o localitate balneară, cu case drăguțe și numeroși oaspeți, care căutau aci distracție după oboșelile profesionale

DIMINEAȚA nori cenușii atârnă greu deasupra localității, putându-se recunoaște numai vag contururile instalațiilor de port ale macaralelor, vaselor, docurilor etc.

Un mic vas sta ancorat la cheiu. Soldați cu ranițe, căști de oțel și puști se îmbracă. Mașinile vaselor sunt sub presiune. Răsună sirena și vasul începe să-și facă drum, tremurând și legănându-se prin marea agitată. Apa țâșnește pe punte. Cu cât vasul se îndepărtează de port cu atât mai greu luptă contra valurilor imense.

Numai câteva mile însă și micul vas va ajunge la destinație. Mulți dintre soldați își șterg apa sărată din față și înjură. Sunt soldați din Baden și Bavaria, care vin să înlocuiască pe camarazii care stau de veghe în acest loc al coastei mediterane, pe mica insulă devenită bază de apărare. Mulți dintre ei nu văzuseră încă marea, nu cunosteau efectul valurilor.

Câte unul întreabă:

- Cât mai durează?
- O oră camarade! răspunde un marinar.
- Voi muri sigur!

Puștii au devenit coastele mării. Nimeni nu mai are voie să pătrundă în zona fortificată

Aceasta este plaja pe care se desfășau, altădată, trupurile vilișturilor de toate naționalitățile

Aici, A FOST ODATA O LOCALITATE BALNEARA

— Tot trebuie să mor odată își dă cu părerea alt camarad, încercând să-și aprindă o țigară. Un vas uriaș se apropie de parc'ar vrea să înghiță vasul, dar acesta se ridică majestuos, făcându-și drum pentru a se cufunda apoi din nou într-o vale clocotitoare de apă.

Marinarii sunt liniștiți. Aproape mulțumiți ei privesc deslănțuirea elementelor naturii, cautând să recunoască în depărtare coasta insulei către care se îndreaptă.

Nu departe de locul de ancorare, printre tufișuri mici, se află o casă după o baricadă de sârmă ghimpată. Sentinelele se plimbă în sus și în jos. Și mai încolo, ascunse între dunele de nisip, se află bărcile, Cerul s'a înșeninat, strălucind albastru.

Jos: La mesele umbrelite de altădată, stau acum soldați. Alături de ei se ridică amenințător turnul mobil al unui tun de coastă

Jos: Șoselele dintre localitățile de pe coastă sunt baricadate prin ziduri de beton

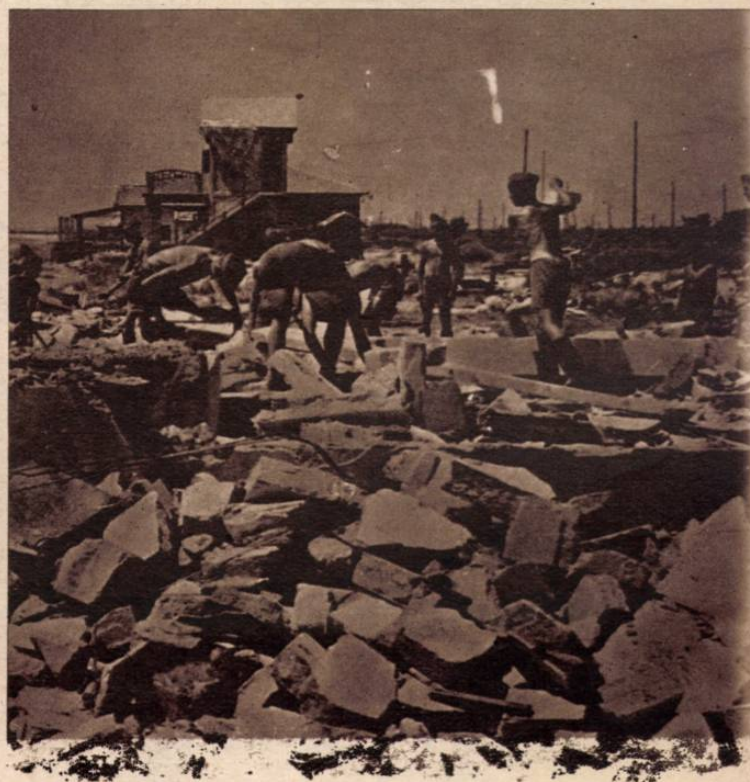

O căldură sufocantă domnește. Stâncile și tufișurile par încinse. Soldații stau la aer, curățându-și armele și cântând. Acelaș aspect pretutindeni: unde soldații își curăță armele, acolo răsună un cântec. Sentinelele se plimbă prin tufișuri. Din când în când ei aruncă o privire prin telescop. Acolo este marea. De jurîmprejur este mare. Liniștită, albastră, plumburie.

Pe cer niciun nor. Poziții de luptă, poziții de observație, poziții de tunuri și cazemate bine camuflate se înșiră una după alta. De un adevărat iad va da dușmanul care va încerca să apară aci. Acun însă este liniște cumplită, o singurătate imensă domnește pretutindeni.

(Continuare în pag. 14)

Jos: Localitatea balneară a devenit o fortăreață. Casele au fost dărâmate spre a se face loc tirului tunurilor

Pare o minune ceea ce realizează produsele acestea pentru pielea D-voastră!

Produsele cosmetice Kaloderma sunt preparate în conformitate cu ultimele cerințe ale cosmeticești științifice, fiind încercate și perfecționate, printr-o serie de experimentări continue. Deaceia au obținut ele rezultate, pe care, nu de mult încă, lumea le considera ca ceva imposibil de realizat, chiar cu ajutorul unor metode mai complicate și mai costisitoare. Numai o experiență practică e în măsură să vă demonstreze efectul lor intens și durabil. Faceți o încercare și veți fi în situația de a cunoaște ceea ce sunt în stare să realizeze produsele noastre pentru pielea D-voastră și veți înțelege, în același timp, motivul pentru care produsele acestea noi se bucură tot mai mult de preferința femeilor care dau tonul în domeniul culturai și al eleganței.

Maini caline și delicate, grație excelentului nostru produs special, KALODERMA-CELEE.

**COSMETICE
KALODERMA**

**PIELEA D-VOASTRĂ LE CERE,
PENTRU A-ȘI MENȚINE TINERETEA**

F. WOLFF & SOHN • KARLSRUHE

SUNT INTR'ADEVĂR PARALELE CELE 4 LINII?

Ochiul d-voastră spune nu. Dacă le măsurați însă, veți vedea că sunt într'adevăr paralele.

Iată cum ne putem înșela. Ochiul unui aparat fotografic Voigtlander nu se poate înșela însă. El redă toate așa cum sunt în realitate, pe filmul Bessapan, cu granulație fină!

Bucurați-vă deci dacă posedați un aparat Voigtlander, sau nu uitați cele de mai sus pentru atunci când veți găsi iarăși aparate Voigtlander în comerț.

Voigtlander

AFLAȚI CĂ...

Există în Țara de Foc un trib unde se păstrează din timpuri îndepărtate obiceiuri dintre cele mai ciudate. Așa de pildă, bărbații acestui trib au obiceiul să petreacă două luni pe an, în timpul iernii, ascunși în grotle munților, într'un fel de somnolență, care seamănă cu aceea a urșilor. În acest timp femeile și fetele se ocupă cu vânatul, cu pescuitul și cu toate treburile bărbătești. Bărbații care dorm își întrerup odată pe zi somnul lor ciudat, pentru a lua în primire hrana adusă în grotle de nevestele sau copiii lor.

Botanștii au constatat că planta care crește cea mai repede în înălțime este așa numita „casuarina indiana”, care în decurs de 10 ani atinge înălțimea de 30 de metri. S'au găsit casuarine cu o înălțime de 42 de metri.

In urma unor sondaje făcute cu baloane stratosferice, biologii au putut identifica la înălțimi variind între 10 și 12.000 de metri, anumite categorii de microbi, care s'au dovedit foarte interesați în decursul cercetărilor făcute. Se pretinde că o parte din acești microbi vor putea servi la vindecarea anumitor boli, fiind utilizați ca substanțe de inoculare.

Cel mai sângeros match de fotbal care s'a jucat în lume, s'a desfășurat acum câțiva ani în insula Noua Guinee.

Cele două echipe care s'au înfruntat, reprezentau organizațiile sportive a două localități populate cu indigeni: Bini-Bini și Malafava.

Indigenii au jucat cu atâta furie și convingere, încât au lăsat pe teren un număr de 12 morți și 57 de răniți.

În urma acestui fapt unic în analele sportului mondial, autoritățile au fost nevoite să interzică indigenilor practicarea acestui sport.

Un cal acuzat de stăpânul său de diferite fapte rele, a fost dat în judecată. Faptul acesta ciudat s'a petrecut în anul 1601 la Lisabona.

După ce judecătorii au audiat pe reclamant, s'a decis, în urma unei deliberări, că animalul fiind posedat de demoni, el trebuie să fie ucis prin ardere.

Acuzatul patruped a fost executat prin ardere în piața publică pentru a constitui un exemplu și un avertisment pentru toate animalele rebele.

Când cu 130 de ani în urmă, englezii au ajuns în stăpânirea Australiei, ei au găsit acolo un număr de 300.000 de indigeni.

Actualmente, grație mai ales condițiilor igienice ale indigenilor, populația băștinașă a scăzut la 60.000 de oameni.

Progresele igienei au determinat creșterea continuă a duratei de viață a oamenilor. Astfel s'a constatat că datorită răspândirii săpunului în lume, longevitatea a sporit în ultimii cincizeci de ani cu 50%.

Dragoste de VARĂ

P RINTRE filmele pe care ni le anunță Oficiu. Cinematografic Românesc pentru noua stagiune cinematografică este și excepționala producție a lui Fritz Peter Buch „Dragoste de vară”.

Iată pe scurt subiectul acestui film care a reputat un mare succes în străinătate:

O pianistă renumită Angelika Rink se întoarce într-o vară acasă pentru a se odihni de obositoare turnee. Acolo este așteptată de doctorul Claudius, medicul de plasă, un om care și-a dedicat viața spre binele sătenilor și micilor muncitori. Între timp însă Angelika Rink se logodise cu impresarul ei. Atmosfera dela țară, luptele grele pe care acești oameni ai muncii trebuie să le ducă în viața lor de toate zilele, dar mai ales dragostea nestrămutată a vechiului prieten Claudius, conving pe celebra artistă să renunțe la cariera ei și să devină soția lui.

Rolurile principale ale filmului sunt interpretate de Anna Dammann, Paul Hartmann, Wolfgang Lucksky și Gustav Waldau.

Anna Dammann, noua revelație a studiourilor germane, care deține rolul principal în filmul „Dragoste de vară”. (Foto: Berlin-Film-O. C. R.)

Paul Hartmann și Anna Dammann într-o scenă patetică din filmul „Dragoste de vară”. (Foto: Berlin-Film - O. C. R.)

Stânga: Anna Dammann într'unul din aspectul sub care apare în filmul lui Fritz Peter Buch. (Foto: Berlin-Film-O. C. R.)

Jos: Wolfgang Lucksky și Anna Dammann într-o scenă din același film. (Foto: Berlin-Film - O. C. R.)

Opera raționamentului

Nu este rațional...

și în același timp merituos să consumi la masă produsele țării proprii, dacă egalează cu produsele străine? Azi mai mult ca oricând, boabele de cafea fiind rare, dorința după o ceașcă de cafea bună e mai puternică ca orișicând. Consumați deci sănătoasa cafea de malț *Kneipp* sau produsul gata pentru cafea *Enrilo*, foarte bine aromatizate cu *Franck*, care nu trebuie să lipsească la nici o cafea.

Franck Cafea
S. p. a.

CE SE PETRECE ÎN ARABIA

(Urmare din pag. 7-a)

camioane Diesel pornesc departe în căutarea apei. Camioanele aduc o apă caldă și murdă pe care uzina din Riad o face potabilă și răcoritoare. La Er Riad există o cartelă foarte ciudată: pentru apă. În baza ei orice cetățean poate căpăta doi litri de apă pe zi.

Er Riad este capitala administrativă, politică și militară a Arabiei seudite. Pe străzi soldații din garda regelui se întâlnesc cu trupele auxiliare formate din triburi înarmate.

Ibn Seud, care și-a început cariera fără să se bucure de popularitate, a ajuns unul dintre cei mai iubiți șefi de Stat. El își cunoaște poporul și acesta îi este recunoscător pentru transformările aduse în ultima vreme în organizarea drumurilor și în modernizarea armatei.

Intr'adevăr, Ibn Seud și-a mo-

dernizat armata. Forțele sale armate posedă câteva tancuri, cinci avioane și numeroase autovehicule.

Regele se îmbracă cu simplitatea cu care se investmănta Domnul nostru Iisus Christos. El poartă străvechiul costum al fiilor deșertului. Adesea el pornește fără gardă spre Mecca, făcând această călătorie în mașina sa particulară.

De multe ori, regele acesta atât de popular a făcut personal ancheta în mijlocul poporului pentru a cunoaște întocmai ca vechii califi ai Bagdadului nevoile maselor.

Pentru englezi, Ibn Seud este un mare semn de întrebare. Pan-arabismul a găsit în acest suveran un adept fanatic, capabil de acțiuni riscate și eroice. Iată de ce privirile Albionului sunt îndreptate cu atenție către Er Riad, orașul din pustiu.

SARDINIA ȚARA UNDE LOGODNICUL RĂPEȘTE IUBITA

(Urmare din pag. 5-a)

poca de bronz, ele îndeplineau funcția unor forturi.

În coridoarele săpate în interiorul acestor movile de piatră se adăposteau membrii triburilor în caz de războiu sau de primejdie.

Fără să mai vorbim de mormintele romane și feniciene, insula posedă numeroase monumente artă din epoca creștină, dintre care cel mai frumos este de sigur catedrala din orașul Saccargia.

Datorită izolării lor naturale, locuitorii Sardiniei au trăit departe de restul lumii. De aceea ei au păstrat multe obiceiuri foarte vechi. Unul din acestea constă în obligația pentru logdnic de a-și răpi logodnica înainte de nuntă. În dansurile și jocurile sarzilor, se pot reține ritmuri și figuri antice; plânsetele sau bocetele rostite în public dramatizează în-

mormântările. Aceste bocete amintesc de lamentațiile romane.

În general, sardul este un om de statură mijlocie, bine dezvoltat, musculos și cu pielea de culoare închisă. Vioiciunea privirii contractează cu expresia gravă a feții. Femeile sunt foarte frumoase cu părul lor negru, cu pielea bronzată și cu ochii mari încărcăți de duiosie. Unele din ele au păstrat ceva din frumusețea provocatoare a spanioloaicelor.

Costumele lor pe care „Dante” le numea „lipsite de modestie” sunt formate din stoffe multicolore și din bluze mult decoltate.

S'ar putea ca într'un viitor apropiat această insulă cu străvechi așezări omenești să devină ca și Sicilia teatru de războiu. Nobila populație sardă așteaptă însă cu încredere și cu nădejde desfășurarea evenimentelor.

AICI A FOST ODATA O LOCALITATE BALNEARĂ

(Urmare din pag. 11)

Lumea este departe. Ziua și noaptea sentinelele stau de veghe, ascultă în tăcerea cumplită, ascultă mugetul valurilor. Numai seara răsună câte un cântec, cântecul unei armonici. Încet melodiile vibrează deasupra regiunii părăsite, vestind puțin dor de acasă. Sentinela privește cerul, stelele

scânteietoare. Lumea este departe. Departe este totul.

Și totuși aceste insule fac parte din ansamblul fermecător al Coastei de Azov. Aici veneau altădată viligiaturistii capricioși să-și facă plaja și baia.

Aici a fost odată o localitate balneară...

Dr. Schleussner

ADOX

FOTO

*Cea mai veche fabrică
fotochimică din lume!*

Vânzarea exclusivă a filmelor și plăcilor ADOX:
C. STROIA & W. PETRI, București III,
Str. Dimitrie Sturdza 5. Telefon 3-87-78.

*Dinții frumoși nu sunt totdeauna și sănătoși.
În schimb dinții sănătoși, sunt totdeauna frumoși.*

Pentru un om îngrijit nu există o podoabă mai frumoasă decât un șirag de dinți albi ca zăpada. Pentru a păstra acest dar prețios al naturii, trebuie să-l îngrijim cu multă băgare de seamă. Nu ajunge să ne limităm însă numai la îngrijirea aspectului exterior. Piatra de pe dinți, dușmanul acesta redutabil, amenință dinții d-voastră în mod invizibil și pe neobservate. De aceea: adevărata îngrijire a dinților, înseamnă combaterea pietrei de pe dinți! Cunoscuta pastă de dinți SOLVOLITH, oferă o protecție eficientă în contra pietrei de pe dinți. Grație sărei veritabile de Karlsbad ce o conține, ea combate depozitățile existente de piatră de pe dinți și împiedică formarea pietrei noi.

Solvolith

TARSIA-BERLIN

*Da, observ,
pielea mea este curată!*

Tamponul de vată vă demonstrează, iar furnicarea plăcută ce o resimțiți în piele, vă dovedește cât de adânc pătrunde LARA în pori, curățându-i de punctele negre și de impuritățile pielii. Din nou pielea poate respira și iradia frumusețea. LARA depune pe suprafața pielii un strat fin de protecție, constituind o bază ideală pentru pudră. Numai pielea curată poate fi frumoasă!

LARA

noua denumire a cunoscutei loți-
uni pentru față SCHERK

RG a. 101

Toată ziua

alunecă pe hârtie penița contabilului. De neînchipuit, ce trebuie să îndure o astfel de peniță. Tocul rezervor Artus, întrunește avantajile pe care trebuie să le aibă un stilograf bun. Estetic, cu un rezervor mare și transparent pentru cerneală, durabil, de calitate ireproșabilă și totuși convenabil.

Artus

Reprezentant General:
KURT W. MANGESIUS
București, Str. Academiei 6

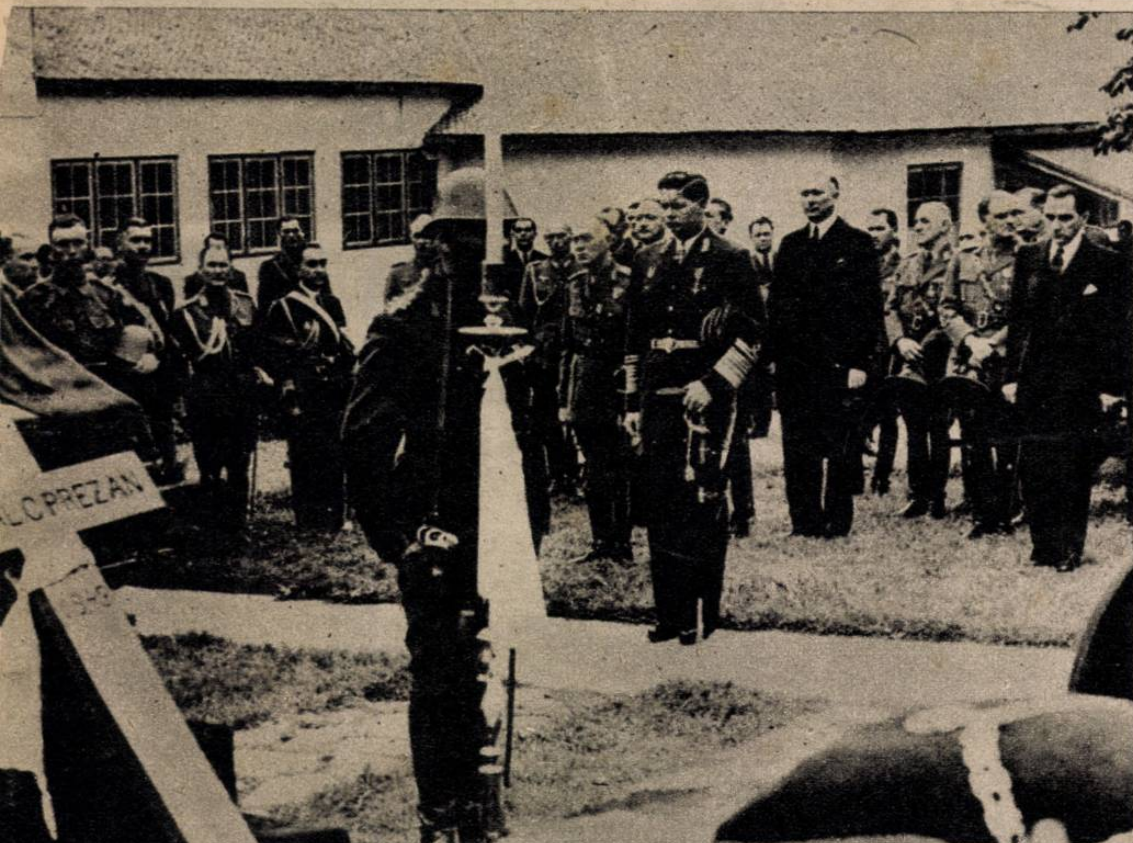
Dormi și visează

DARMOL

lucrează

PRIMUL PURGATIV DE CIOCOLATĂ

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN ȚARĂ

M. S. Regele Mihai, d. Mareșal Ion Antonescu, și d. prof. Mihai Antonescu, asistând la funeraliile Mareșalului Prezan

Asistența în timpul slujbei religioase care a avut loc la biserica Mihai Vodă pentru odihna celui care a fost Generalul Marcel Olteanu

D. Mareșal Ion Antonescu sosind la biserica Sf. Spiridon, unde a asistat la serviciul religios oficiat pentru Regele Boris

Promoția de ofițeri a anului 1893 în fața Cercului Militar. În mijloc d. General I. Rășcanu, Primarul general al Capitalei

CINCI AȘI — CINCI CAVALERI AI ORDINULUI MIHAI VITEAZUL

Cei cinci ași ai aviației noastre care au primit înalta distincție a Ordinului Mihai Viteazul: Cpt. Băzu Cantacuzino, Cpt. Al. Șerbănescu, Lt. Greceanu Th; Slt. Dicezare Ion și Slt. Milu Ion. În mijloc: d. general Jienescu, care le-a înmănat decorațiile și d. C-dor Davidescu

Asul așilor, Căpitanul Al. Șerbănescu (culcat pe bancă) deținătorul a 27 victorii, se repaunează după întoarcerea victorioasă dintr'o misiune, povestind camarazilor peripețiile zborului

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAS PREȚ

16 — 22 SEPTEM. 1943
Nr 867 — ANUL XVII
— 30 LEI —

CLIPSE DE DESTINDERE, PRILEJUIT
DE SOSIREA CORESPONDENȚEI ȘI
JURNALELOR PE FRONT (S. M. P.)

REPORTAJ DE PE FRONT

Sus: Cu atenția încordată a unor
cătorii de flăcări români așteaptă
ordinul de a intra în acțiune

Dreapta: Servanții unei baterii
A. A. române pe frontul de Est,
urmăresc cu altimetrul stereos-
copic sborul avioanelor inamice

Jos: La o unitate de Vânători
de Munte de pe frontul Cuba-
nului au sosit decorațiile bine-
meritate de ostași

Ostașii români care luptă pe frontul Cubanului sunt puși adesea la grele încercări. Iată o patrulă care trece înnot un râu mocirlos, ținând în dinți armele și munițiile

Stânga: Vas dintr'un convoiu
românesc navigând pe apele
Mării Negre

Aceeași voce bună ce se auzindese pe chipurile acestor tineri din bombardament e găsești la toți aviatorii noștri de pe front

Asul-așilor, căpitanul aviator Alex. Șerbănescu, deținătorul a nu mai puțin de 27 victorii, care a fost, după cum se știe, decorat cu Mihai Viteazul

Până și avioanele de recunoaștere pornesc cu încărcăturile lor de bombe ușoare, care fac totuși ravaje în rândurile inamicului.

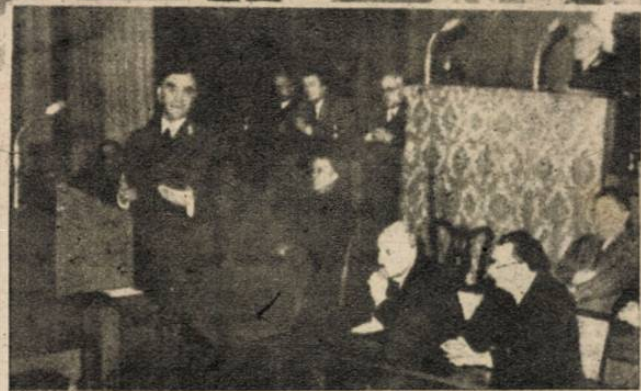
Un duș improvizat este singurul mijloc eficient folosit de ostașii noștri de pe front contra arșitei

DERI ȘI DE AZI

SUS: Aspect al unei străzi croate. Până și femeile poartă uniforme, înrolate fiind în secția ustașistă feminină

DREAPTA: D-rul Ante Pavelici, Poglavnicul, vorbind la tribuna Camerei

CROATIA, benjaminul statelor europene, s'a născut la data istorică de 10 Aprilie 1941, atunci când d-rul Ante Pavelici, Poglavnicul sau șeful său, a proclamat independența.

La 19 Mai, în același an, revoluționarul șef al croaților naționaliști a obținut ca noul Stat care, s'a desprins din organizarea veche a statului iugoslav, să fie ridicat la rangul de regat. Ducele de Spoleto, nepotul Regelui-Împărat Victor Emanuel și fratele mic al răposatului duce de Aosta, a acceptat coroana regală.

Totuși, acest prinț nu s'a dus niciodată în capitala sa, preferând să aștepte la Roma desfășurarea evenimentelor.

Crearea noului Stat n'a fost însă o treabă atât de ușoară pe cât se părea. Deși cadrele acestui Stat erau de mai multă vreme formate, fruntașii mișcării innoitoare ustașiste trăiau în străinătate, unde se refugiaseră de prigoana iugoslavă. Kwaternic, fost colonel în armata austro-ungară, a fost ridicat la rangul de mareșal al noului Stat, în clipa când iugosla-

via se prăbușea. În clipa aceea Kwaternic a plecat spre Zagreb, pornind din Viena unde se refugiase. Câteva zile mai târziu a sosit din Italia și șeful suprem al organizației revoluționare ustașiste, d-rul Ante Pavelici, care fiind acuzat de terosim a trebuit să stea mult timp în străinătate.

D-rul Ante Pavelici este o personalitate dintre cele lmai interesante ale Europei revoluționare.

Activ, ambițios, hotărât, om de eforturi uriașe, a ucrat ani de zile în umbră înainte de a vedea triumful ideilor sale politice.

Organizația sa revoluționară numită Ustașa s'a născut din partidul politic frankist, creat pe vremea dominației austro-ungare de către deputatul Frank. Formula lui Frank era crearea unui Stat croat independent în cadru imperiului habsburgic protector. Naționalismul frankist a avut chiar intenția de a absorbi și Serbia în fruntariile statului croat, care urma să aibă capitala la Zagreb.

În anul 1918 s'a produs însă contrariul. Frankiștii au cunoscut o amară deziluzie politică.

Deputații lor, trimiși în parlamentul iugoslav, au fost veșnic în opoziție. D-rul Ante Pavelici a fost unul dintre ei.

După asasinarea lui Ștefan Redici, care după cum se știe a fost ucis în plină ședință a parlamentului iugoslav, d-rul Ante Pavelici s'a refugiat pe teritoriul italian.

Partizanii au luat atunci numele de „Usta I”, adică „Cei care se răscoală”. Faptul se petrecea prin anul 1929.

Ustașii au părăsit numeroase puncte din programul politic al franchiștilor. El renunță în deosebi la orice idee de comunitate cu sârbii de care înțelegeau să se despartă pentru totdeauna. Sârbii aflați pe teritoriul croat au fost repatriați în masă imediat după instalarea regimului ustașist.

La formarea noului stat, Croația a fost nevoită să renunțe la câteva orașe care au fost cedate Ungariei. Și a fost nevoită de asemenea să renunțe la câteva regiuni cum ar fi Spalato, Sebenico și Cataro în favoarea Italiei.

Creșterii i s'au oferit doar două farestre la marea Adriatică, în micile porturi Cirkvenica și Senj, precum și orașul Ragusa, care a fost pe vremuri o celebră cetate maritimă, rivală a Veneției.

Cu toate acestea cedări teritoriale, Croația din 1941 era mult mai mare decât Vechiul Regat de sub sceptru austro-ungar. Căci noul stat nu cuprinde numai cele două provincii situate la sudul Dravei și Dunării, ci și regiunea Bosniei - Herțegovinei cu orașele Serajevo și Mostar.

Din punct de vedere lingvistic Croația formează o unitate, deoarece în toată regiunea se vorbește numai limba croată. Din punct de vedere religios însă, Croația nu este unitară. Majoritatea populației fiind de religie romano-catolică, statul croat a păstrat relații foarte strânse cu vaticanul, deși reprezentanții diplomatici ai fostului stat iugoslav au găsit ospitalitate la Vatican printre reprezentanții țărilor aflate în războiu cu Axa. În Bosnia, Herțegovina există însă un număr important de musulmani (700.000) pe care Poglavnicul încearcă să-i alipească de cauza sa. Același efort a fost făcut și în privința populației de religie ortodoxă răsăriteană.

Din punct de vedere a organizării politice, statul croat este totalitar, adică asemănător Germaniei. Statul este condus de o Cameră Corporativă, ai cărei membri sunt aleși cu aprobarea partidului unic, al cărui șef este Poglavnicul.

Croația are o populație de 6.675.000 de locuitori. Majoritatea se ocupă cu agricultura. Țara are bogății minerale, în deosebi bauxita, a cărei exploatare rațională a fost începută abea în ultimii ani.

Născuți pentru evoluție, Croații Poglavnicului s'a simțit solidară cu marea cauză a culturii europene, trimițându-și din primul moment luptători pe frontul de Răsărit.

Iar, în ultimul timp, când Italia s'a prăbușit ca forță militară, prin conducerea mareșalului Badoglio, Croația a fost prima alături de măsurile energice și active ale Germaniei.

În fața noilor evenimente, Poglavnicul a declarat că nu recunoaște cesiunile teritoriale pe care a fost nevoit să accepte la început, din motivul care astăzi nu-și mai au rațiune.

La Sarajevo costumele și obiceiurile musulmane se păstrează și azi neștirbite

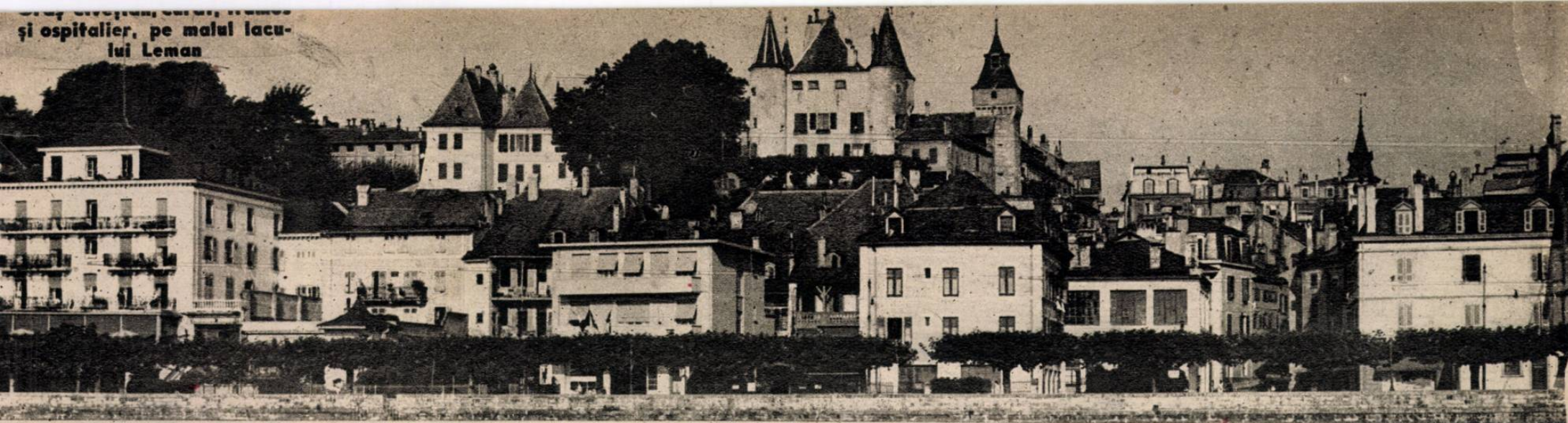
Piața de legume din Zagreb cu animația ei obișnuită din fiecare dimineață

Vedere din Ragusa, una din ferestrele care i s'au oferit Croației la Marea Adriatică

În multe localități Croate minaretele musulmane fraternizează cu clopotnițele catolice și ortodoxe

ELVEȚIA ȘI DREPTUL DE AZIL

PRESA mondială a desbătut problema dreptul de azil, deschisă prin avertismentul pe care președintele Statelor Unite, d. Roosevelt, la adresat țărilor neutre pentru a le atrage atenția asupra răspunderilor ce și le-ar asuma în cazul când ar da ospitalitate personalităților politice refugiate pe teritoriul lor.

În acest avertisment, președintele Statelor Unite pune ipoteza unei victorii a aliaților care ar duce la mari schimbări politice, urmate, firește, de exiluri și de refugii ale personalităților marcante, care a avut un rol preponderent în actualul conflict. În aceste cazuri ipotetice, țările neutre vor avea să dea socoteală Statelor Unite în sensul că suveranitatea lor nu va funcționa atunci când se va pune problema dreptului de azil.

Este dela sine înțeles că presa țărilor neutre a luat în discuție avertismentul președintelui Roosevelt și în majoritatea cazurilor s'a arătat mirată de faptul acestei imixțiuni în treburile lor interne din partea unei puteri care pretinde că luptă în numele libertății politice a popoarelor lumii.

În deosebi, presa elvețiană s'a văzut silită să ia atitudine împotriva ciudatei pretenții a președintelui Roosevelt, care ar dori să exercite un control în privința felului cum autoritățile federale înțeleg să dispenseze dreptul de azil, cerut de cei a căror viață ar fi amenințată.

În privința dreptului de azil, Elveția are o admirabilă tradiție. Nici o țară din lume nu a fost atât de ospitalieră și de generoasă în trecutul ei ca Elveția, în privința adăpostirii oamenilor politici care au solicitat dreptul de azil.

Ziarele elvețiene au reamintit lumii că dintotdeauna, din vechi timpuri, statele federale au oferit ospitalitate transfugilor politici sau celor urmăriți pentru propagarea vreunei doctrine politice.

Printre oaspeții cei mai marcanți ai Elveției se pot număra marii scriitori francezi: Voltaire și Chateaubriand, pictorul Courbet, fugit pe vremea Comunei — marele polemist și gazetar Rochefort, ilustrul om politic și pianist Paderewski și mulți alții.

Elveția a servit de adăpost și unor capete încoronate. Iată pe cele mai importante: regina Hortensa, regele Petru I, al Serbiei, regele Constantin al Greciei, Napoleon al III-lea, care în timpul exilului a funcționat ca ofițer cu gradul de căpitan în armata federală, Ludovic Filip, rege al Franței în timpul scurtei restaurații dintre anii 1830-1848, împărăteasa Zitta și fiul ei Otto de Habsburg, predecesor la tronul Austriei și mulți alții.

Dar nu numai atât. Statele federale au închis ochii atunci când pe teritoriul național s'au refugiat personalități politice urmărite de poliția

Ludovic Filip, regele Franței, care la timpul lui a găsit azil în Elveția

Napoleon al III-lea, unul dintre refugiații iluștrii care au trecut prin Elveția

Paderewski, fostul președinte al Poloniei, care s'a refugiat de asemenea pe teritoriul elvețian

Hotelul Savoy din Basel în ale căror camere s'au adăpostit atâți refugiați politici

Unul din numeroșii refugiați politici plimbându-și nostalgia și visurile ratate pe malurile unui lac elvețian

de siguranță a mai multor state cum a fost cazul lui Lenin, Vladimir Illici, șeful suprem al partidului bolșevic, care a trăit în Elveția, până când a putut pătrunde cu un tren blindat în Rusia, unde țarismul se afla în descompunere.

Prin anul 1836 Elveția, cu mica ei armată, era să intre într'un mare războiu continental deoarece pe teritoriul ei se formaseră sub impulsul naționalistului italian Mazzini numeroase asociații și chiar grupuri armate cu caracter iredentist care purtau titluri ca aceasta: „Polonia cea tânără” „Noua Europă”. Republica federativă a fost somată de imperiul habsburgic și de marile puteri centrale să elimine de pe teritoriul ei cetele de revoluționari naționaliști, la care somație autoritățile elvețiene au răspuns că ele nu pot întreprinde lupta împotriva unor oameni pentru simplu motiv că aceștia împărtășesc păreri politice inconvenabile străinătății.

Precum vedeți Elveția are o veche și nobilă tradiție în privința ospitalității acordată cu generozitate oamenilor politici.

Iată de ce autoritățile și opinia publică elvețiană au dat un fine de neprimire asprului avertisment al președintelui Roosevelt, care din pure considerente politice, se pune în situația de a trece peste ceea ce au popoarele mai nobil: tradiția generozității lor.

Nu știm dacă pagina de istorie europeană pe care ziarele elvețiene au scris-o ca răspuns la această notă, a fost citită și înțeleasă cum se cuvine în America.

INTOARCEREA

DE PE FRONT

CORRESPONDENTUL nostru din Madrid a așteptat, împreună cu nenumărate familii, un transport de voluntari ai Diviziei albastre spaniole, care se reîntorceau de pe frontul din Răsărit.

Arătătorul ceasului părea că nu mai avansează. Nerăbdătoare, rudele bravilor luptători din Răsărit porniseră foarte de vreme la gară și stăteau de ceasuri întregi în picioare în așteptarea soțului, a fratelui, a fiului, a părintelui drag, discutând cu câte un vecin sau pornind cu gândurile în întâmpinarea trenului.

În sfârșit sosește momentul marei emoții. Locomotiva trenului mult așteptat își face intrarea pe peron.

Măinile tuturor se ridică pentru a saluta pe vitejii ostași care coboară din tren. Mulți sunt schimbați,

În sfârșit sosește momentul așteptat cu atâta nerăbdare: apare trenul voluntarilor care se întorc de pe front

Jos: La Cartierul general al Diviziei albastre se povestesc cele trăite pe front și noutățile din patrie

Sus: Răniții sunt primiți cu multă dragoste, mâini întinzându-se de pretutindeni să le dea ajutor

slăbiți, în trăsăturile lor oglinindu-se momentele grele ale luptelor trăite. Pe fețele tuturor flutură totuși zâmbetul satisfacției. Au luptat, și-au făcut datoria și acum, se întorc la ai lor. Soții, logodnice, mame, nu mai pot rosti niciun cuvânt în

Ceea ce nu văd ochii, simte inima: primirea plină de dragoste a luptătorilor din Răsărit din partea celor de acasă

fața celui drag. Emoția e prea mare. Acompanied de ai lor, voluntarii se îndreaptă spre Cartierul general al Diviziei albastre, unde îi așteaptă o masă festivă. Pretutindeni ei sunt primiți cu dragoste și cu urale, răniții fiind ajutați de nenumărate mâini ale femeilor spaniole. Luptătorii se simțeau bine, deosebit de bine printre cei de acasă. La cartierul general limba se desprinde, ei încep povestirile. În „colțul dragostei” se retrag perechile, fiind cunoscut faptul că acest „colț” al Cartierului general nu poate fi desființat. Încetul cu încetul războiul pălește în povestirile acestor oameni, patria cu toată frumusețea și splendoarea ei, patria pentru a cărei siguranță luptaseră, cuprinzându-i pe toți cu noutățile și dragostea ei.

Stânga: Visul a devenit realitate, iată-i, sunt unul în brațele celui alt

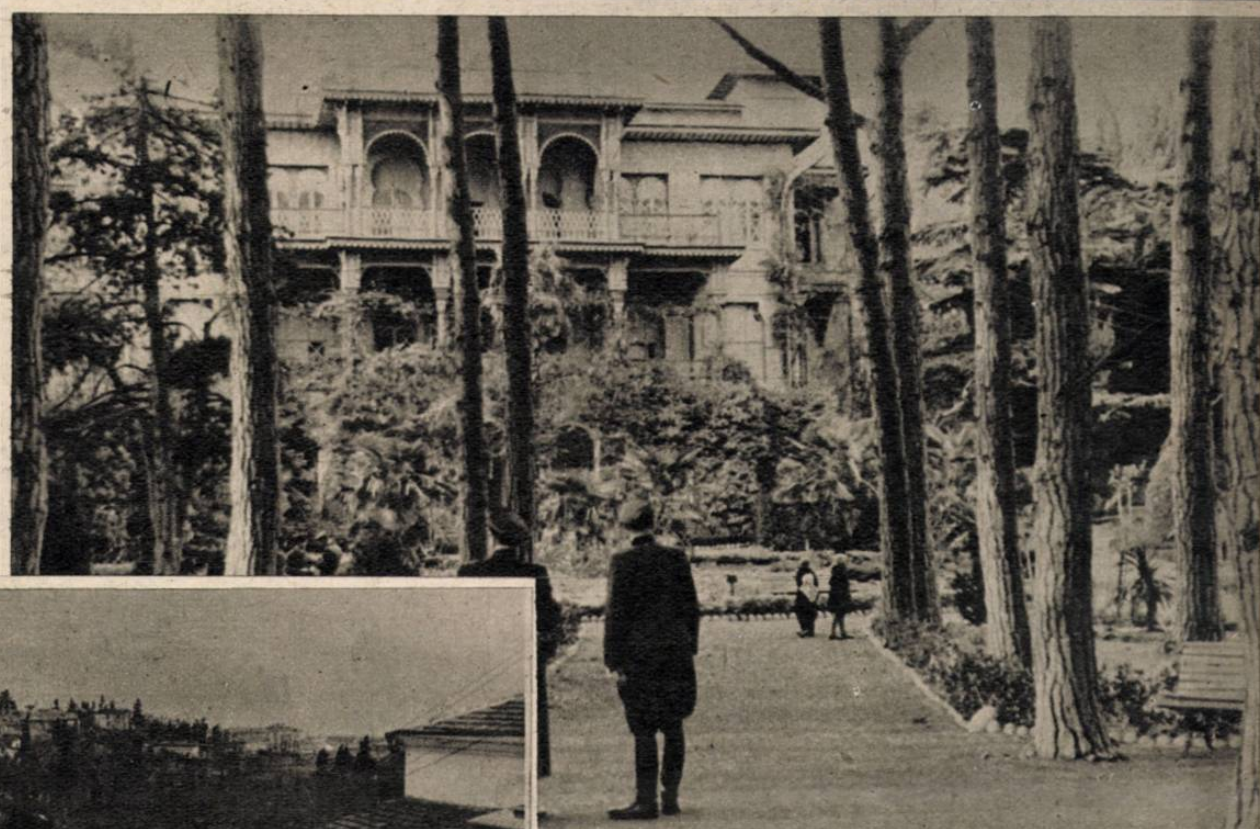
Regiunea Jalta din Sudul Crimiei este un adevărat paradis al fructelor

PARADISUL FRUCTELOR

BAIETAȘI și fetețe de țărani tătari stau cu coșuri și vase pline la marginea drumului. Prune, galbene, roșii și vinete umplu coșurile. Și peste tot strigătele copiilor: „Cumpără camarade, este bun!” Nu poți rezista tentației și cumperi mereu. Milioanele și milioanele de flori ale primăverii au adus în sudul Crimiei o nesfârșit de bogată recoltă de fructe. Lângă prune și mere se coț pere de toate soiurile. În roditoare livezi de pe coastele dealurilor Jalta din Crimeea de Sud se poate trăi acum aproape exclusiv din fructe și legume. În lunile de recoltă această fâșie îngustă a coastei Mării Negre este într'adevăr un paradis, în care pomii sunt gârboviți de greaua povară pe care o poartă.

Aici în Crimeea se coc acum smochinele. Care soldat german a bănuț că va putea culege vreodată, proaspete și zemoase de pe ramuri, aceste fructe dulci pe care le cunoștea numai în stare, uscată, legate în coroană? Pe lângă smochini cresc lămâi, portocali și mandarinii. Lămâile sunt încă verzi ca iarba și au cam mărimea unui ou de găină. În curând vor fi coapte. În micile case ale tătarilor, familiile stau pe jos, în fața munților de frunze de tutun. Chiar și cei mici, copii de trei ani, care nu pot să vorască bine și care privesc cu oarecare frică la străini, ajută silitori. Frunzele de tutun sunt trase în fâșii lungi cu ajutorul unor ace mari de fier și sunt lăsate să se usuce încet la umbră. Se lucrează în tăcere. Vorbăria născută a copiilor a amuțit. Lucrul trebuie terminat încă astăzi deoarece mâine este Vineri și în această zi tătarii mahomedani nu lucrează. Bărbații, majoritate mai în vârstă,

Un minunat parc cu pomi fructiferi din Sudul Crimiei

Stânga: Peisaj în care cresc laolaltă brazi, portocali, prune și smochini

Minunatul peisaj al localității Aluşta din Sudul Crimiei

căci cei tineri care n'au fost luați de boșevici fac serviciul acum în armata de eliberare, vorbesc în grupuri, discutând perspectivele recoltei. De când au primit dela germani pământ propriu, propriile lor vii, livezi și terenuri plantate cu tutun, și cu smochini, interesul arătat pentru recoltă a crescut iarăși. Recolta de tutun are să fie foarte bună. Cea de smochine de asemenea. Incet se recuperează totul. Câțiva ani buni, câteva asemenea recolte și mizeria va fi înlăturată.

Cereale cresc în special în extinsele regiuni de stepă de dincolo de dealuri. Datorită numeroaselor ploii din acest an, recolta este acolo de asemenea excelentă. Țăranii tătari de pe țărmul Mării Negre se ocupă, totuși, aproape exclusiv cu vinăritul, culturile de fructe și de tutun. Unde terenul muntos permite se găsesc însă și mici regiuni plantate cu cartofi sau cereale.

În acest an au recoltat cereale chiar și acei țătari care de trei decenii nu au mai cultivat grâu, deoarece li s'au luat acest drept de către sovietici. Ei nu au încă mașini de treierat și de aceea au inventat o nouă metodă. Pe șoseaua asfaltată care se află de-a-lungul coastei, așează snopii cu spice și fac semn apoi soldaților germani care trec cu autocamioane și vehicule grele să meargă pe deasupra. Adesea mașinile solicitate se întorc și parcurg de mai multe ori aria improvizată, fiind răsplătite de salut prietenos și recunoscător al bărbaților și femeilor care așteaptă să strângă apoi paie și bobul scuturat.

Stânga: Aspect al vieții de toate zilele într-o mică localitate din Crimeea de Sud

XIN **TOATA** **LUMEA**

Stânga: La un concurs al tineretului dintr-o provincie germană, fetițele au ieșit pe câmp la cules de flori, ele înșile investimantate în chip de... flori

Jos: Vițelușul acesta fiind mascota lor, soldații unei companii germane care luptă în Răsărit îl iau cu ei chiar atunci când trebuie să traverseze apa pe plute improvizate

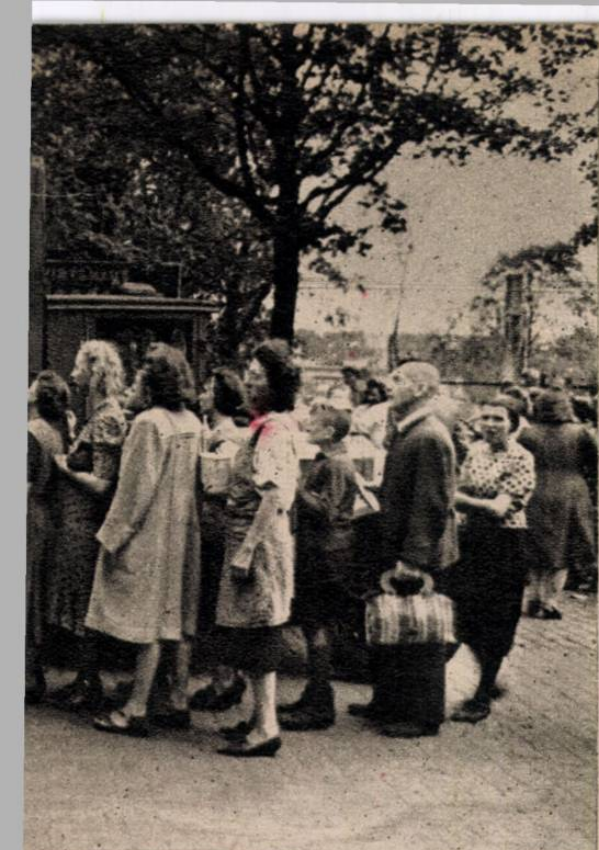

Organizația Ajutorului pentru bombardament interinamicului a sinistralat popula

Concurs în prima linie a frontului. Soldații germani se distra prin astfel de a

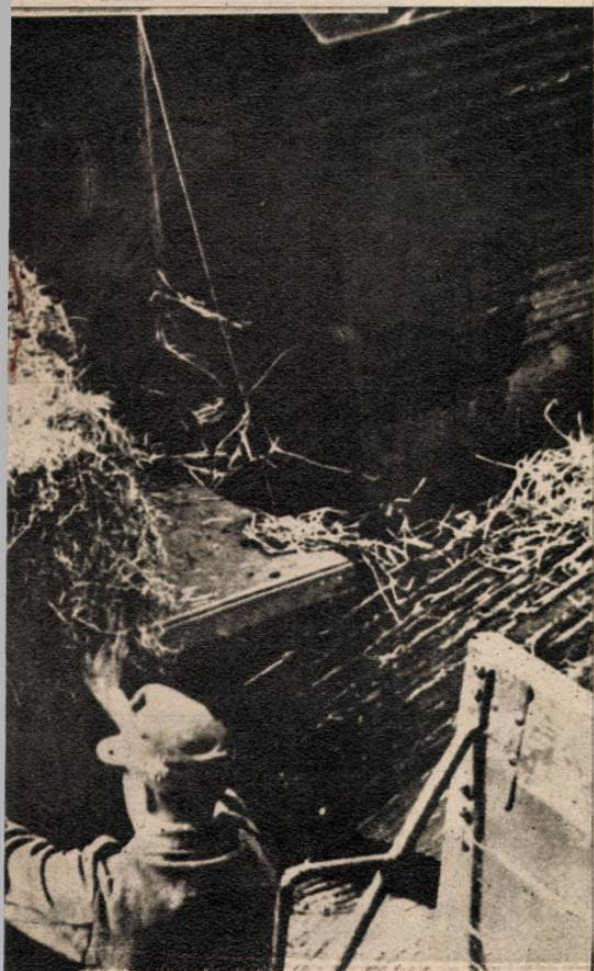

...vine în Germania, imediat ce atacul
...ia vreunui oraș

...ani profită de o clipă liberă spre a
...tergări în saci

Sus: Mareșalul Göring, la
Marele Cartier al Fuehre-
rului, stă de vorbă cu d.
Speer, ministrul Munițiilor,
și cu generalul Bodeushatz

Dreapta: Două aspecte ale
obstacolelor naturale pe
care le întâmpină soldații
germani pe frontul de Ră-
sărit. Atât vehiculele cât și
oamenii sunt nevoiți adesea
să traverseze ape și mlaș-
tini cu apa până la gât.
Buna dispoziție se menține
totuși pe fețele tuturor

Stânga: Nutrețul necesar
animalelor de tracțiune este
transportat adesea cu a-
vionul în primele linii ale
frontului

Lanson

CREMĂ
SI
PARFUM

Visul Doamnei

LANGSDORFF & CO - BERLIN

Fotografii încântătoare, amintiri pentru viața întreagă, realizați cu ajutorul excelentului aparat de format mic și complet automat, ROBOT. Avantajele aparatului ROBOT sunt: manipularea extrem de simplă și o funcționare perfectă.

ROBOT

ROBOT Berning & Co. Düsseldorf - Deutschland

„Coșurile
dispar pentru
totdeauna!”

Coșurile și impuritățile pielii, pe lângă că au darul de a desfigura și o stare de depresiune sufletească și de nesiguranță. Pentru aceasta există în prezent un remediu eficace: Pitralon. Pitralon curăță orificiul porilor, pătrunde în adâncimea pielii, desinfectând-o temeinic. Acțiunea sa se recunoaște printr-o ușoară usturime. Tamponați pielea ușor cu Pitralon, fără a o fricționa!

PITRALON

face minuni!

De vânzare la farmacii și drogerii.

FLORI DE aur

BIJUTERII

MODERNE

Buchetul de flori de aur, având în mijlocul petalelor briliante, safire și rubine

Brățară de aur cu ceas așezat vertical și având dublu ecran

FLORI de aur! Ce feerie evocă aceste cuvinte magice! Farmecul trandafirilor, misterul orhideelor, îmbinat cu strălucitoarea bogăție a metalelor rare!

Ne întrebăm, care dintre femei ar putea rămâne indiferentă la aceste ultime creațiuni ale unei mari case de bijuterii.

Este vorba de utilizarea de predilecție a aurului mat sau lucios, pentru construirea celor mai delicate podoabe.

În ceea ce privește ornamentarea cu pietre prețioase, gemele preferate de bijutieri sunt în general safirele cu albastrul lor profund, verdele dulce al smaraldelor și roșul de sânge și patimă al rubinelor.

În taina unor ateliere din marile orașe industriale ale Vestului, sau poate din micile orașele celebre prin meșterii lor, s'au născut în ultima

vreme aceste tipuri noi de bijuterii numite: flori de aur. Florile cu formele lor fantastice, cu catifelata desfășurare de petale, cu apatia lor melancolică, sunt imitate în tot ceea ce au ele mai esențial.

Aceste flori de aur și de argint sunt de un farmec nespus, atunci când împodobesc un păr tineresc, o bluză strânsă pe un corp svelt, sau când aduc o notă de veselie pe o roche croită într-un stil sobru și sever.

Să ne gândim o clipă la munca plină de migală a aurarilor și a monteurilor, care construiesc aceste delicate flori artificiale.

Cu câtă trudă și cu câtă migală lucrează acești meșteri în

singurătatea atelierelor lor pentru a da la iveală o bijuterie elegantă ca formă, strălucitoare și prețioasă.

Pășim într'un domeniu al pasiunii. Imi imaginez că în meseria aceasta a bijutierilor, în acest domeniu al prelucrării artistice a metalelor nobile și a pietrelor rare, ceea ce contează în ultimă instanță, este gradul de pasiune al muncitorului.

Un lucrător caracterizat prin frigiditate sufletească, nu va putea construi o bijuterie atractivă. Diviziunea muncii a stabilit anumite norme în prelucrarea metalelor prețioase. Pe vremuri o bijuterie era desenată și realizată de un singur meșter. Astăzi lucrul s'a industrializat, cu deosebire în fabricile mari de bijuterii.

În Elveția mai există și astăzi acele vechi și artistice ateliere în care meșteri artiști meditează îndelung forma și întruparea unei bijuterii.

Spuneam că vorbind despre meseria aceasta de a prelucra metale prețioase pătrundem într'un domeniu al pasiunilor omenești. Vă amintiți de sigur de povestea fantastică a romanticului ger-

Cu desenul în față, lucrătorul începe să taie flori și frunze din plăci subțiri de aur

Reflexul petalelor va fi dat prin încrustare de safire sau de rubine

Brățările moderne se lucrează cu multă meticulozitate

Sunt și femeii care s'au specializat în aceste lucrări delicate

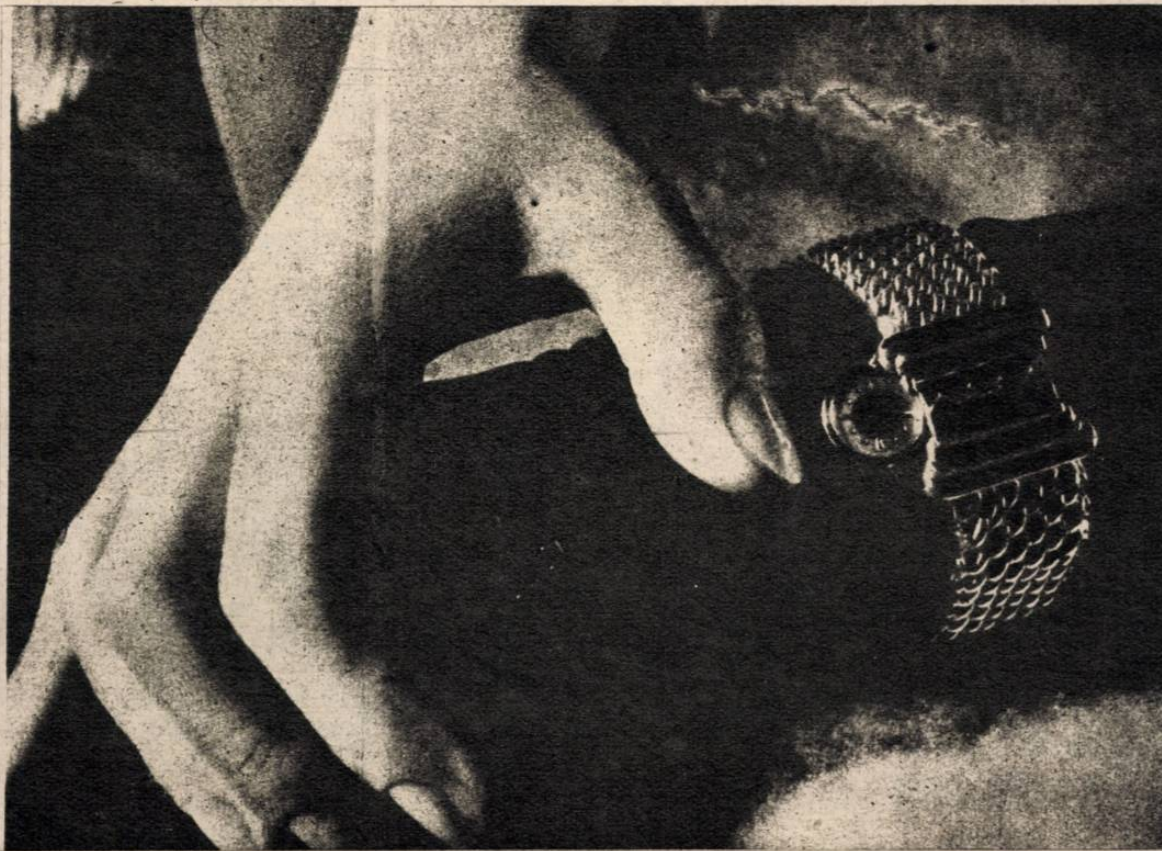

Decanul specialiștilor este acest elvețian, care, deși în vârstă de 71 ani, nu poate fi întrecut de nimeni în montajele fine

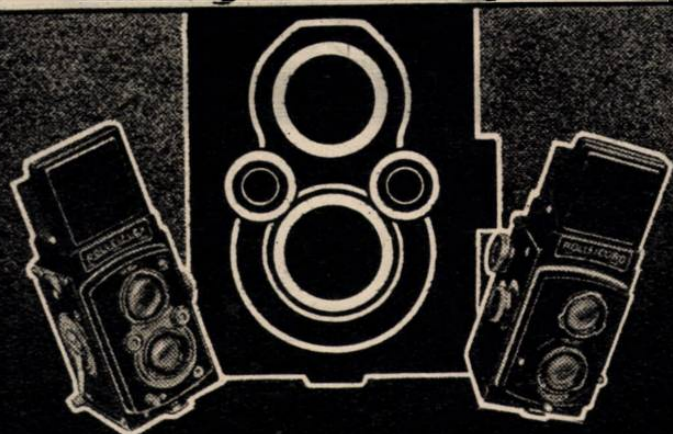
man Hoffmann, în care este vorba despre bijutierul parizian care, după ce executa cu patimă o bijuterie comandată de un client, se îndrăgostea de ea și refuza să o predea. În cazul când o preda, clientul respectiv era pierdut. Bijutierul îl asasina pentru a reintra

(Continuare în pag. 14-a)

Dreapta: Brățară cu ceas premiată la Expoziția de Bijuterii Moderne dela Geneva

Principiul rigidității

Principiul rigidității
întruchipează precizia, siguranță
și o rapiditate de poză maxima.
Deaceia, principiul Rollei constituie
simbolul succesului!

Rolleiflex

Rolleicord

FRANKE & HEIDECKE • BRAUNSCHWEIG

Intotdeauna un păr frumos, plin și ușor
de coafat. Nu vă mai preocupați grija
căderii părului și a mătretei. Iată avan-
tajele ce vi le oferă întrebuințarea
regulată a loșunii „Birkenwasser”
preparat de Dr. Dralle, un produs
natural, unic în felul său.

INGRIJIȚI-VĂ PĂRUL
DIN VREME CU

BIRKENWASSER

Dr. Dralle

EVENIMENTELE DIN BULGARIA

Regele Boris pe catafalc

Mănăstirea Rila, unde au fost depuse rămășițele pământești
ale Regelui Boris

Sobrania la ședința istorică în care Regenții Bulgari au
depus jurământul

Paul Richter și Heli Finkenzeller, doi dintre protagoniștii filmului „Peșitorul păcălit” (Foto: Tobis-O. C. R.)

REGISORUL Kurt Hoffmann a realizat, pentru studiourile Tobis, o comedie originală intitulată „Kohlhiesels Tochter” și care va fi prezentată la noi sub titlul „Peșitorul păcălit”. Iată pe scurt subiectul acestei comedii care a reperat un mare succes în străinătate: Iodok-Smierl a cerut în căsătorie pe Vroni, fiica bogatului țaran Kohlhiesels. Acesta îl disprețuește

O COMEDIE ORIGINALĂ: *Peșitorul păcălit*

însă pentru că știe că n-o ia decât pentru averea ei. Bătrânul Altlechner, un țaran mucalit, îi vine în ajutor. El răspândește în sat zvonul că Kohlhiesels își va lăsa întreaga avere unei fete din flori, Anamirl. Deși o asemenea fată nu există, totuși păcăleala prinde și Iodok-Smierl merge în căutarea aceleia care va primi o zestre atât de mare. El găsește pe Vroni, care s'a deghizat, prezentându-i-se drept Anamirl.

În ziua de Sf. Petru urmează să aibe loc logodna lui Iodok-Smierl cu Vroni. Știind că aceasta iubește pe un tânăr țaran Kaspar, Iodok-Smierl îi oferă mărinos acestuia pe aceea care era să-i revină soție și cere bătrânului Kohlhiesels mâna Anamirlei. Bătrânul care habar n'a avut de existența unei asemenea fete, se lasă totuși convins că are o fată din flori și o dă peșitorului. Desnoământul este cel așteptat: Vroni se logodește cu Kaspar, iar Iodok-Smierl trebuie să se mulțumească cu menajera lui.

Filmul este interpretat de Heli Finkenzeller, Sepp Rist, Oskar Sima și Paul Richter.

Leo Peukert și Erika v. Tellmann, alți doi interpreți ai comediei realizate de Kurt Hoffmann (Foto: Tobis-O. C. R.)

Sus și Jos: Două scene de efect din filmul „Peșitorul păcălit” (Foto: Tobis-O. C. R.)

Stânga: Heli Finkenzeller și Oskar Sima, așa cum îi vom vedea în comedia „Peșitorul păcălit” (Foto: Tobis-O. C. R.)

**Niciodată nu este prea târziu,
dar nici prea de vreme încă!**

Persoana, care din vârsta adolescenței, ca fată, începe să se îngrijească cu produsele cosmetice Kaloderma, are o garanție sigură de a-și conserva pielea întinsă și elastică și a-și menține tenul curat și uniform până la o vârstă mai înaintată. Acțiunea intensivă a acestor produse moderne, evaluate, se manifestă însă sub o formă și mai izbitoare, în cazul tratamentului aplicat unui ten neglijat sau prost îngrijit. Cine a putut observa felul cum o piele sbârcită se întinde sub acțiunea acestor produse, cum micile riduri dispar, cum oboseala pielii se transformă luând aspectul unui ten curat și tineresc, acela își poate da seama de importanța pe care produsele acestea excelente o au pentru îngrijirea pielii, la o femeie modernă. Nu e de mirare, că ele sunt preferate de orice femeie elegantă experimentată în cosmetică.

**Maini caline și
delicate, grație excep-
tionalului nostru produs special,
KALODERMA-GELEE**

**COSMETICE
KALODERMA**

**PIELEA D-VOASTRĂ LE CERE,
PENTRU A-ȘI MENȚINE TINERETEA**

F. WOLFF & SOHN • KARLSRUHE

FLORI DE AUR, BIJUTERII MODERNE

(Urmare din pag. 11-a)

în posesia bijuteriei, sinteză a trudei și visurilor lui de artă.

Firește că o operă bine înfăptuită presupune și un anumit grad de fervoare. Cu indiferență și cu rutină, nu se pot înfăptui decât obiecte cu aspect banal și de multe ori trivial.

Să pătrundem împreună într'un atelier de bijuterii așa cum puteți vedea în orășelele germane sau elvețiene și să privim împreună la chipul încruntat al lucrătorului, căruia, îi revine sarcina plină de demnitate de a tăia dintr'un bloc de aur forma delicată a unei bijuterii înflorate. Vom asista la o sculptură miniatURALĂ. De omul care taie forma bijuteriei, depinde eleganța pozoabei.

De asemenea, de specialistul în montarea pietrelor prețioase depinde dacă o bijuterie va fi prea încărcată, sau dacă eleganța formei va fi reliefată de o frumoasă dispoziție a pietrelor prețioase.

După o muncă înfăptuită cu ajutorul focului, bijuteria iese terminată din mâinile meșterului, dar ea poartă pecetea dureroase-

lor și obositoarelor operații la care a fost supusă. Metalul este înegrit de fum și de urmele lășate de acizi. Acum începe interesanta muncă a curățirii și lustruirii. Strălucirea exterioară se obține și ea prin numeroase eforturi legate de multă atenție.

Și iată bijuteria este terminată! Meșterul o privește cu un surâs plin de dragoste, dacă nu de pasiune. Din clipa aceea, copilul drag va porni în lume. Va ajunge undeva în vitrina unui magazin de bijuterii și va trece poate în posesia vreunei regine a vieții. Cine știe la ce longitudine și latitudine geografică va eșua.

Din ilustrațiile noastre, cetitorului va putea să-și dea seama de câtă migală trebuie să dea dovadă un meșter bijutier căruia i s'a încredințat confecționarea unei flori de aur.

Vedeți la câtă trudă se expun acești muncitori aflați în slujba femeilor! O întreagă industrie și meșteșugărie lucrează la împodobirea femeii, regina vieții și temelii familiei.

AFLAȚI CĂ...

A numite triburi care trăiesc în Marea Coralilor nu știu că numărul doi și celelalte următoare sunt formate prin adunare. Oamenii acestor triburi nu pot înțelege nici cea mai elementară operație aritmetică.

La Viena, între anii 1400 și 1500, exista o zi de sărbătoare în care toată lumea participa la prăznirea primăverii.

Curtenii, nobilii și burghezii, însoțiți de muzicanți, leșeau la câmp unde fata cea mai frumoasă și mai virtuoasă avea cinstea de a culege în numele orașului prima violetă. După cântece și baluri câmpenești, corgegiul se înapoia în oraș, iar fata cu violeta era dusă în triumf ca o zeiță a primăverii, pe umerii adoratorilor ei.

O dată l s'a cerut lui Alexandru Dumas-tatăl suma de 25 de franci pentru înmormântarea unui portărel care murise în cea mai mare sărăcie. Autorul celor „Treți mușchetari”, care, înainte de a fi ce-

lebru, avusese dese ori de a face cu portăreii din cauza numeroaselor sale datorii, a oferit 250 de franci spunând solicitatorului:

„Poftim pentru înmormântarea unui număr de 10 portăreii!

Pentru a obține energia pe care soarele o răspândește pe fiecare kilometru pătrat de pământ sau de mare, minierii ar trebui să scoată din măruntaiele pământului, în fiecare oră, o cantitate de 500 de tone de cărbuni.

Datorită unor particularități încă misterioase, undele sonore au câteodată obiceiul să sară peste anumite zone. Un exemplu: explozia unui depozit de muniții petrecută în Olanda în anul 1923, deși a fost auzită până la o distanță de 750 de kilometri datorită marilor cantități de materiale explozibile înmagazinate, nu a fost totuși auzită într-o zonă cuprinsă între 90 și 150 de kilometri.

Recent s'a stabilit că există în materie de acustică zone moarte sau liniștite unde sunetele nu pătrund.

TARSIA-BERLIN

**Extraordinar,
ce bine curăță LARA!**

Tamponul de vată vă dovedește cât de bine curăță LARA porii de orice impurități. Fumicarea plăcută ce o resimțiți vă demonstrează cât de adânc pătrunde LARA în pori, înfrumusețând tenul printr'un procedeu ce acționează din interior spre suprafață și făcându-l delicat și neted. LARA acoperă tenul cu un strat fin de protecție, care constituie o bază ideală pentru pudră. Numai pielea curată poate fi frumoasă!

LARA

noua denumire a cunoscutei loțiuni pentru față
SCHERK

RG. a. 102

Silueta

este mândria femeii moderne. Ea se menține întrebuințând regulat DARMOL. Are efect sigur, ușor și gust de ciocolată. DARMOL nu dă fenomenul obișnuinței.

Prețul Lei 10. — și Lei 75. —

DARMOL

PRIMUL PURGATIV DE CIOCOLATĂ.

Dr. Schleussner

ADOX

FOTO

*Cea mai veche fabrică
fotochimică din lume!*

Vânzarea exclusivă a filmelor și plăcilor ADOX:
C. STROIA & W. PETRI. București III.
Str. Dimitrie Sturdza 5. Telefon 3-87-78.

Așa se prezintă o originală
cafenea arabă în Cairo.

Un uitat proverb oriental spune

că, există numai o singură ființă: omul,
care își alege drept băutură un lichid
fierbinte. Există numai un singur lichid
fierbinte, care este demn de această
alegere a omului: cafeaua turcească!

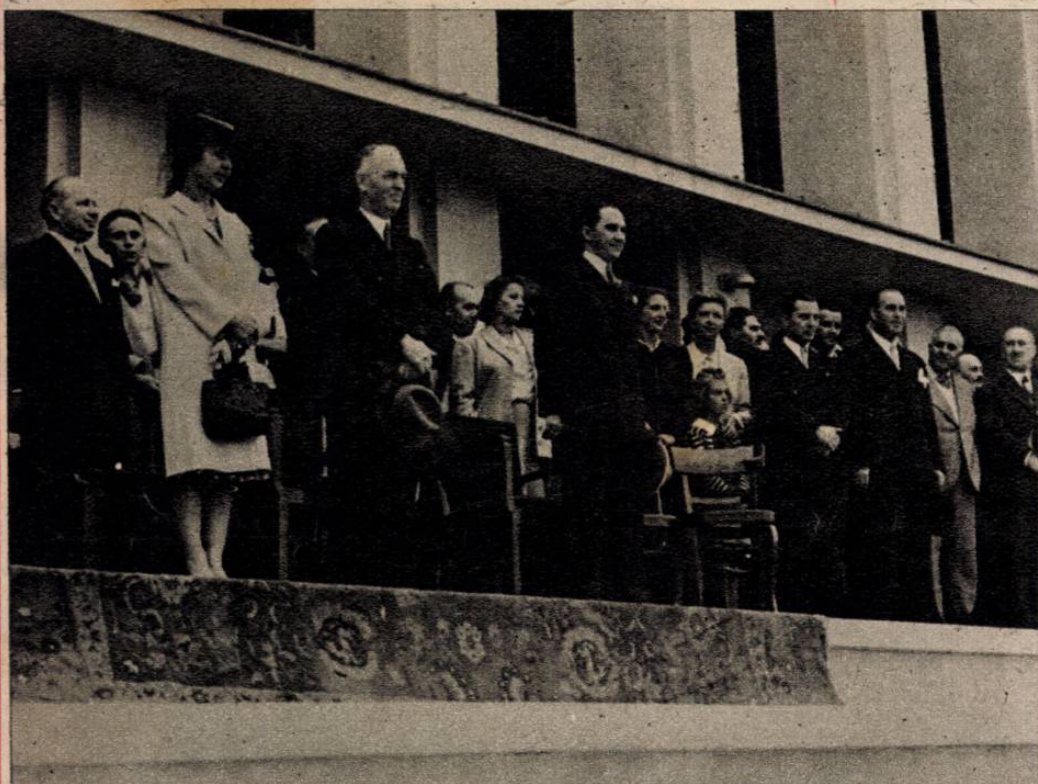
Ține minte și nu o schimba...
bea delicioasa cafea turcească

UNICA

vei fi mulțumit și nu o vei uita!

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN ȚARĂ

D-na și d-l Mareșal Antonescu, d-l prof. Mihai Antonescu și d-l ministru Dr. P. Tomescu, asistând la solemnitatea inaugurării „Casei Mareșalului” din cartierul Tei

După inaugurarea „Casei Mareșalului”, d-l Mareșal Antonescu stă de vorbă cu copiii, cărora le este destinată monumentală clădire

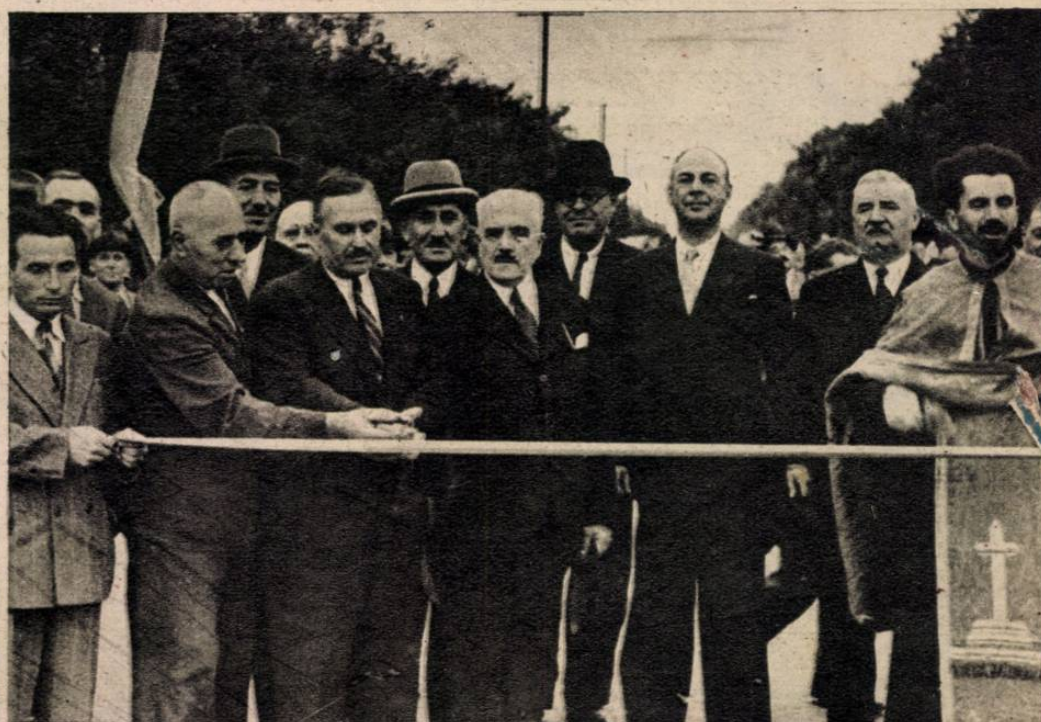
D-na Maria Mareșal Antonescu, însoțită de d-nele generali Jienescu și Șteflea, după inaugurarea Cantinei pentru ofițerii dela Centrul de Aviație Pipera

Campionatul aeronautic național de Tir, care a avut loc la Pipera în prezența d-lui ministru Jienescu

Slujba religioasă pentru începerea săpăturilor asupra urmelor dace dela Sebeș

D-l Primar General al Capitalei tăind panglica pentru deschiderea noiei șosele Colentina

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

7-13 OCTOMBRIE 1943
NR 870 — ANUL XVII
— 30 LEI —

10
93

JENNY JUGO, MAREA VEDEȚĂ
GERMANĂ, VIZITEAZĂ DIN
NOU BUCUREȘTIUL

Reportaj DE PE FRONT

Echipele de dansatori execută dansuri naționale pentru aviatorii unei unități române de pe front

Stânga: O grupă de ostași români, sprijinită de aruncătoare de flăcări, se strecoară spre pozițiile inamice

Jos: În orele de repaus soldații români și germani își încearcă puterile pe țărmul Mării Negre

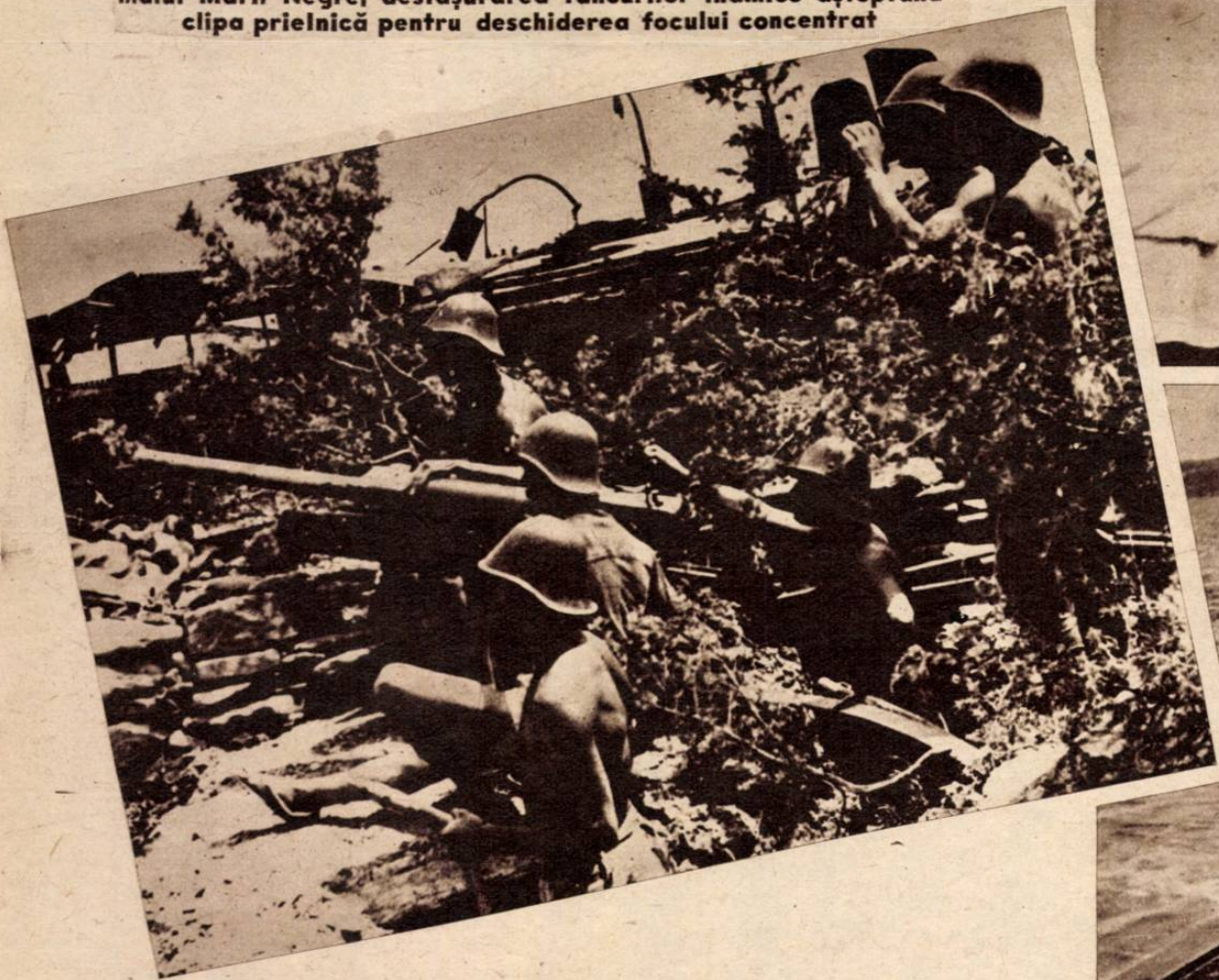

FOTO:
S. M. P.

Dreapta: La o unitate română de aviație o fetiță primește
un cadou, stând alături de ea un ofițer român și unul german

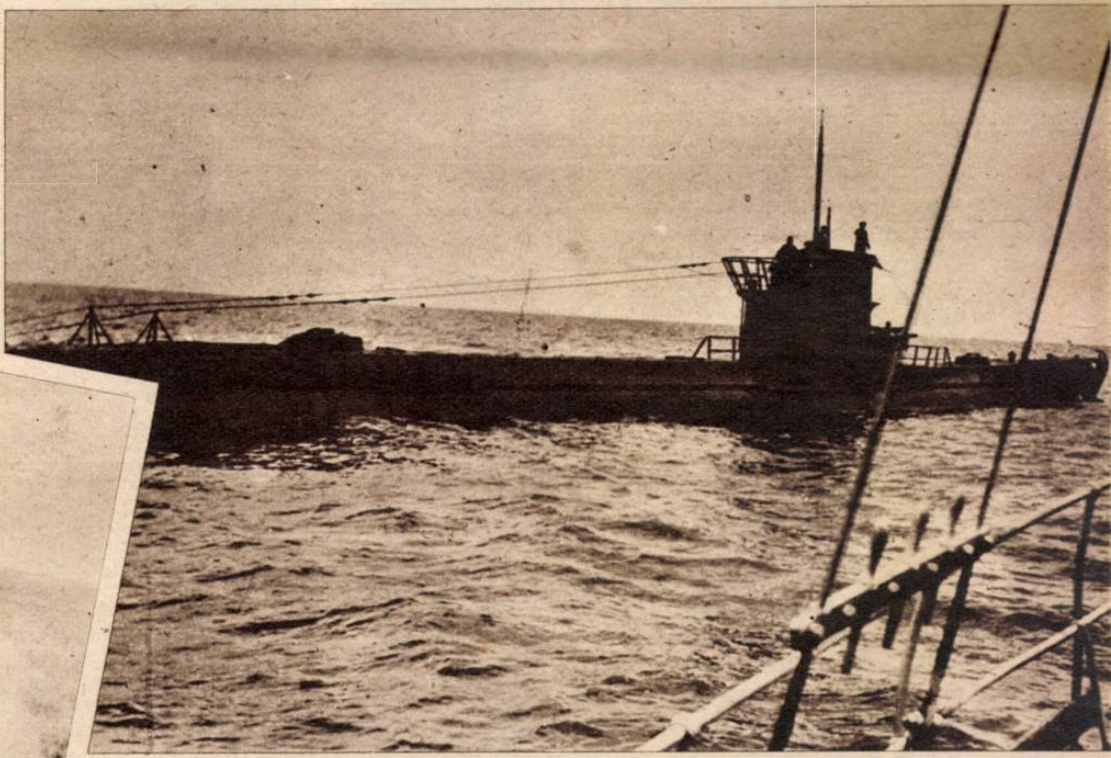
Jos: Personalul unui tun antitank românesc urmărește, pe
malul Mării Negre, desfășurarea tancurilor inamice așteptând
clipa prielnică pentru deschiderea focului concentrat

Soldați români și germani imbarcați pe bacuri, încărcate cu
material, trec strâmtoarea Kerci

Dreapta: Întâlnirea în Marea Neagră între un submarin
românesc și un vas de aprovizionare

Tancuri sovietice au apărut la orizont. Artileria Română a
intrat în acțiune

Dreapta: Când artileria nu-și mai poate face efectul intervin
aruncătorii de flăcări care incendiază tancurile inamice care
au mai rămas și care încearcă să pătrundă în pozițiile noastre

CUM A Capitulat ROMA

In cursul luptelor pentru cucerirea capitalei Italiei, parașutiști germani au preluat protecția clădirii Societății de Radiodifuziune italiană „EJAR”

CAND am primit vestea capitulării Italiei și am pornit în marș rapid spre un loc anumit din afara orașului — scrie un corespondent de războiu german — n'am fi visat niciodată că vom reintra atât de curând în Roma. Dela acel moment al plecării până la reîntoarcerea noastră în capitala italiană s'au petrecut însă multe: pregătirea plecării din Roma, sosirea unei unități de luptă în fața orașului, forțarea intrării în contra unei rezistențe în unele locuri destul de dârze, capitularea corpului de armată din Roma în urma ultimatumului german și realizarea fulgerătoare a unei întorsături istorice decisive.

La 8 Septembrie seara, soldații germani din Roma și din împrejurimile orașului au auzit aproape cu viteza unei alarme confirmarea oficială, prin postul de radio italian, a svonului capitulării care circulase toată ziua prin capitală și care fusese anunțată de posturile de emisiune britanice încă în cursul după amiezii.

Soldatul german care nu aflate despre capitularea Italiei, a putut să se informeze repede asupra situației, în urma celor câteva manifestațiuni care au avut loc în unele părți ale Romei.

Cetățenii Romei, însă, cuminti sau retras în casele lor, nu numai pentru că vedeau în aceste demonstrații o tulburare a vieții lor liniștite, atât de apreciate, ci mai mult pentru că bănuiau că prin aceasta s'au exagerat lucrurile pentru care avea să plătească Roma și Italia într'un viitor mai apropiat sau mai îndepărtat.

Soldații germani din Roma s'au strâns în orele nopții în locurile prevăzute dinainte, formând grupuri mai mici, care spre zorii zilei de 9 Septembrie constituiau o coloană apreciaabilă. Mai au fost de înfrântat o serie de dificultăți, înainte ca soldații germani să fi putut părăsi capitala italiană. Căci se mai trata cu autoritățile italiene, în timp ce în alte părți, de pildă dinspre Ostia, armele aveau de atunci cuvântul. Aci și în multe alte părți ale Italiei autoritățile germane luau în aceste ore contra măsuri militare, pregătite cu grijă, care odată aplicate aveau să aducă curând decizia.

Stânga: Soldați italieni și germani la intrarea Ambasadei germane din Roma

Rezistența numeroaselor divizii italiene staționate la Roma și în împrejurimi a fost foarte diferită. Aceasta datorită confuziilor politice și militare ivite în urma căderii Ducelui, dar poate și din cauza transmiterii defectuoase aștirilor către diferite unități de luptă italiene din fața orașului. Dar chiar în caz de rezistență în contra măsurilor germane ar fi fost mai unitară și mai dâră, aceasta nu ne-ar fi putut opri de a face tot ceea ce era indicat pentru restabilirea unei ordine care în primul rând să fie în folosul germanilor, dar și în folosul Europei întregi și al poporului italian.

Cercurile conducătoare din Roma s'au conștientizat în cursul zilei de 9 Septembrie că nu pot fi oprite formațiunile de luptă germane, care pătrundeau în oraș, cucerind pozițiile dela marginea acestuia. Cine ar fi putut oare opri aceste batalioane de parașutiști, înșuflețite de o singură dorință, după ce cuceriseră în asalt primele linii decisive ale apărării Romei! În cursul serii de 9 Septembrie apărură la postul de comandă al feldmareșalului Kesselring o delegație a corpului de armată din Roma, căreia i se prezentară propunerile comandantului sectorului Sud pentru o capitulare, propuneri care trebuiau să fie acceptate în cursul zilei următoare la o oră anumită, în caz contrariu urmând să aibe loc al doilea act al măsurilor germane. Delegația se întoarse în oraș, lupta continuând toată noaptea. Unitățile de atac germane nu și-au îngăduit nici o oră de liniște, astfel au fost zdrobiți nervii diviziilor italiene din Roma, aproape înconjurate. Conducerea italiană a văzut cât de inutilă este continuarea rezistenței, iar în di-

(Continuare în pagina 10)

Stânga: Viața Romei și-a reluat cursul normal. Populația aproape că nu-și crede ochilor. Totul s'a petrecut cu iuțea fulgerului

FEMEILE CARE-ȘI VÂND CHIPUL

CU toată starea de războiu, studiourile cinematografice dela Hollywood, cetatea filmului yankeu, își continuă activitatea, ca și când soldații americani n'ar avea de sângerat pe câmpul de luptă din Europa și nici pe vastele teatre de operațiuni ale Extremului Orient.

La Hollywood, actori și regisori, continuă aceeași goană caracteristică după noutatea pe care publicul o caută și o plătește. Deviza artistelor dela Hollywood a fost și a rămas următoarea: „Trebuie să suferi ca să fi frumoasă!”.

Mica provincială descoperită de un vânător de vedete, angajată cu un salariu modest de 150 de dolari pe săptămână, va trebui să se reliefeze, fie prin talent, fie prin frumusețe. Banii care i se dau nu-i îngăduie o viață prea comodă.

Din clipa semnării contractului, chipul ei nu-i mai aparține. Societatea de cinema care a angajat-o va avea dreptul de a dispune de forma nasului ei, de culoarea ochilor, de desenul buzelor, de culoarea pielii și de mărimea și forma dinților ei. La câteva săptămâni numai după semnarea contractului, mica și anonimă vedetă își va schimba fața. Clinica în care se procedează la aceste transformări a fost cu drept cuvânt denumită „camera de tortură”. Operațiile de înfrumusețare încep cu dinții. Oricât de mândră ar fi tânăra provincială de dinții ei, ea poate fi sigură că dentiția nu va fi pe gustul închizitorilor. Timp de două ore, tânăra angajată va fi obligată să suradă în toate felurile pentru a-și arăta dinții, calitatea și defectele lor ascunse. Dinții sunt apoi examinați de un specialist care se servește de o lupă care mărește de 570 de ori, îngăduind descoperirea color mai mici defecte. Dinții defectuoși sunt poleiți sau garnisiți cu coroane noi și solide. Este deci o falsă credință că pentru a deveni stea de cinematograf ar fi necesari dinți absolut sănătoși. Câteodată este mai bine ca viitoarea vedetă să aibă dinți stricați pentru că în asemenea cazuri ei pot fi înlocuiți în bloc în „camera de tortură”.

Foarte puține din surâsurile admirate de noi pe ecran sunt autentice. Cea mai mare parte din stele de cinematograf au dinți falsi!...

Părul este de asemeni un obiect special de studii și de cercetări. Specialiștii vor încerca să-i dea culoarea cea mai potrivită cu tenul și cu talentul specific al vedetei. O vedetă de genul „vamp” nu va fi niciodată blondă, după cum o ingenuă nu va putea fi în niciun caz „roșie”. Culoarele fantezii nu mai sunt la modă,

astfel se vede din ce în ce mai puțin păr de culoarea platin, roșu-morcov, albastru-electric. În materie de păr, se pare după cum ne informează gazetarii neutrii, că Hollywoodul a revenit la culorile simple: negru, brun, blond închis și blond deschis.

Corectarea formei nasului este cea mai delicată problemă, căci ea nu poate fi făcută înainte de a se fixa genul de talent al vedetei. Nimic n'a fi mai dezastruos decât de a da unei artiste un nas ridicat în sus și arogant, când talentul ei ar fi de formă romantică și când ea ar fi înregistrat eșecuri în genul comediei de boulevard în care această formă de nas este potrivită. S'au văzut cazuri când vedetele suportă șase până la zece operațiuni de chirurgie estetică pentru cercetarea formei nasului. Aceste operațiuni sunt în raport cu intențiile regizorilor și cu specificul talentului artistei. Vedetele celebre vor trebui să se supună la modificarea profilului și a surâsului, după rolurile ce le vor fi încredințate.

„Negotul frumuseții” a devenit una din ramurile cele mai importante ale industriei ame-

Dreapta: Pentru optsute de dolari o capricioasă new-yorkeză a fost făcută să semene leit cu Greta Garbo

ricane de pace. Muritoarele de rând de dincolo de ecran, candidatele la burlăcie, se înghesuiesc în anticamerele institutelor de frumusețe și ale clinicelor de chirurgie estetică.

Pasiunea ecranului a ajuns la un grad extraordinar în America. Femeile vor să semene cu vedeta care realizează idealul lor de frumusețe, de simțire și de inteligență. Intr'un sgârie-nor din cartierul Manhatann din New-York se află sediul clubului feminin al „fanaticelor”. Membrele acestui club au jurat să semene la perfecție cu vedeta pe care o admiră. Clubul dispune de o clinică de chirurgie estetică și de mai multe institute de înfrumusețare. Cazurile de transformare care nu pot fi tratate prin simpla dar

(Continuare în pag. 10-a)

Patru bogătașe din New-York, care prin operații și tratamente cosmetice au reușit să capete asemănarea cu surorile Lane, celebrele actrite de cinema

Comorile PIERDUTE

INTR'UNA din acele fermecătoare povești orientale care formează cele 1001 de nopți, vedem pe Aladin, înțeleptul erou arab, cum pătrunde într-o vale strâmtă situată între două stânci de dimensiuni aproape egale. Vraciu care-l însoțește în această expediție aprinde niște burueni aromatice și deodată pământul se cascadează sub picioarele lor, dând la iveală o comoară pe care călăuza o arată lui Aladin cu imbiatoarele cuvinte: „Sub aceste pietre se află o comoară ascunsă pentru tine. Ea te va face mai bogat decât toți regii pământului. Coborâți în această groapă și veți găsi în mai multe peșteri ce se vor arăta privirilor tale patru vase de bronz pline cu aur și argint!”

În mai toate poveștile orientale ni se vorbește despre comori regești ascunse în măruntaiele pământului. Există chiar un vechi manual arab purtând acest titlu ispititor: „Cartea perlelor îngropate, a misterelor prețioase și a comorilor care pot fi găsite”. În acest manual ni se vorbește despre peșteri cu trei porți dintre care ultima duce pe fericitul găsit la comoara fabuloasă ascunsă de monarhi avari.

La 18 Februarie 1923, lordul Carnarvon și savantul Howard Carter au scos la iveală în valea regilor, mormântul faraonului Tu-tan-ka-mon. Sub privirile pline de uimire ale celor doi savanți, s'a arătat după deschiderea celei de a treia ușă, o comoară fabuloasă compusă din vase și bijuterii de aur și de argint.

Iată așa dar cum în epoca noastră, povestea lui Aladin s'a realizat. Dar la drept vorbind, sfârșitul acestei povești moderne n'a fost atât de fericit cum este acela al norocosului Aladin. Descoperirea comorii regești n'a adus bogăția celor doi savanți, care semnasera un contract cu muzeul din Cairo, prin care cedau acestei instituții tot ceea ce vor descoperi în vestita vale a regilor, cetate a morții, în care dorm de mii de ani legendarii faraoni ai Egiptului.

Dar mai există și alte comori pierdute sau îngropate, pe care oamenii doritori de aur și fericire le caută cu pasiune și cu o cheltuială mare de osteneală. Vom vorbi despre câteva din aceste comori.

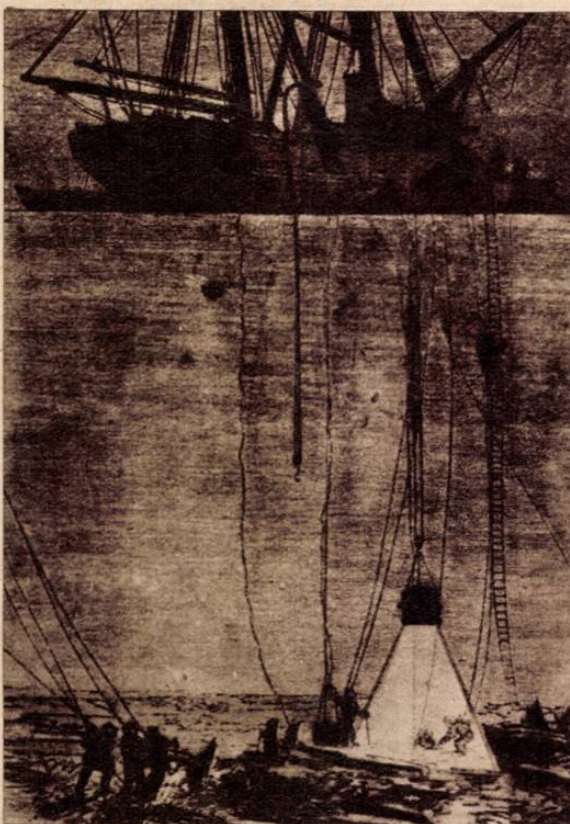
La 22 Septembrie 1702, o flotă spaniolă formată din 22 corăbii, a cărei încărcătură avea o valoare de treizeci de milioane de piaștri, intra în golful Vigo pentru a se refugia de furtuna de pe mare. Jumătate din această comoară era reprezentată prin

Jos: Valea Regilor din Egipt „unde a fost descoperit mormântul și comorile lui Tutankamon

Schița uneia din corăbiile spaniole care au fost incendiate în golful Vigo și date la fund cu toată încărcătura lor prețioasă

Jos: Scafandrii încercând, cu mijloacele tehnice ale epocii, recuperarea lingourilor date la fund în golful Vigo

lingouri și bijuterii de aur. La 21 Octombrie, amiralul englez Rooke, care naviga în apele portugheze, află dela un căpitan care servea pe una din cele 50 de corăbii ale sale, de existența acestei prețioase flote spaniole în golful Vigo. Amiralul se decide să o atace. După ce a ocupat coastele golfului, el a trimis mai multe corăbii înarmate să atace flota spaniolă. S'a încins o luptă grozavă între flota anglo-olandeză de o parte și între cea spaniolo-franceză de alta. Văzând că inamicul a pătruns în apele golfului, amiralul spaniol Valasco a ordonat incendiarea corăbiilor spaniole pentru ca încărcătura atât de prețioasă să nu cadă în stăpânirea inamicului. Pe atunci,

Negrii din Egipt răscolind prin preajma mormintelor faraonilor în speranța că vor găsi mult visată comoară îngropată

se proceda prin incendiu la anihilarea unei flote. Nu se cunoștea încă sabordarea. Din cele 19 corăbii încărcate cu aur englezii n'au putut să captureze decât cinci. Era o pradă de un milion și jumătate de lire sterline. Amiralul spaniol Chacon a declarat atunci că valurile mării au avut partea cea mai mare de pradă, ele înghițind o considerabilă cantitate de aur.

La drept vorbind, edevărul în privința acestui episod dramatic nu se va cunoaște niciodată. Căpitanul de vas Thomazi, care a scris o carte despre comorile înghițite de valurile mărilor, a scris următoarele cuvinte referitoare la întâmplarea din golful Vigo:

„Din comoara conținută pe bordul celor 22 de corăbii spaniole n'a mai rămas decât un pachet de documente prăfuite aflate în arhiva portului Cadix, iar în amintirea poporului stăruiește și acum, după trecerea a două sute de ani, amintirea ispititoare a unei averi fabuloase înmormântată sub apele calme ale golfului Vigo...”

În anul 1766, englezul Ewans William, servindu-se de un clopot submarin a isbit să extragă din epava unei corăbii mai multe lăzi pline cu lingouri de aur. În anul 1870 a luat ființă o societate cu capital mixt pentru scoaterea la lumină a aurului din golful Vigo. Încetul cu încetul, nămolul și vegetațiile submarine au acoperit locul unde zac aceste comori jinduie de atâția oameni.

S'ar putea spune că marea și oceanele își păstrează cu strășnicie ceea ce au smuls lăcomiei omenești!

La 22 Mai 1922, la orele șapte și jumătate seara, marele pachebot „Egipt” aparținând societății de navigație „Peninsular and Oriental Company”, aflându-se în drum spre Bombay, s'a ciocnit la o distanță de 26 mile marine cu vasul „Sena”, sub pavilion francez, care se îndrepta spre Europa.

Ciocnirea a fost atât de puternică încât pomenitul vas s'a scufundat repede ducând la fund și 98 de pasageri. Odată cu pasagerii au dispărut în valuri un număr de 1.200 de lăzi pline cu lingouri de aur în valoare de 150 de milioane de lire sterline.

În anul 1923, epava prețiosului vas a fost regăsită de societatea „Gothenbourg Salvage and Towage Company”. Mai multe vapoare încărcate cu unelte necesare s'au transportat la locul catastrofei. Cu ajutorul unor aparate optice ultraperfecționate, s'a găsit locul unde zăcea epava vasului „Egipt”.

Ea se află la o adâncime de 120 de metri sub nivelul apei și la 49 de grade latitudine și 5 grade longitudine. Un scafandru german dotat

**Costum special, confecționat pentru scafandrii
căutători de comori pe fundul apelor**

cu aparatele necesare a coborât la fund și a putut constata că epava era îngropată într'un strat de nisip și de aluviuni de 1,50 grosime. Scafandru a mai putut constata că la adâncimea aceasta vizibilitatea era bună până la distanța de 6 metri orizontal.

Din nefericire, lucrările de salvare a comorilor nu putea fi urmate decât în scurtul răgaz când apele erau liniștite, în așa numita epocă a „apelor moarte“, care durează numai cincisprezece zile pe lună, adică trei ore pe zi.

Una din întâmplările cele mai palpitante ale trecutului, a fost de sigur și asasinarea călugărului Rasputin care-și câștigase la curtea țarului o poziție dominantă. Faptul s'a petrecut în anul 1916. Deputatul Purișchievici, marele duce Dimitrie și prințul Yusupov au atras pe călugăr în elegantul palat ocupat de prinț la Moscova. Neisbutind să-l ucidă

**Figurină sculptată în aur. Unul din obiectele cele mai
prețioase descoperite în mormântul lui Tutankamon**

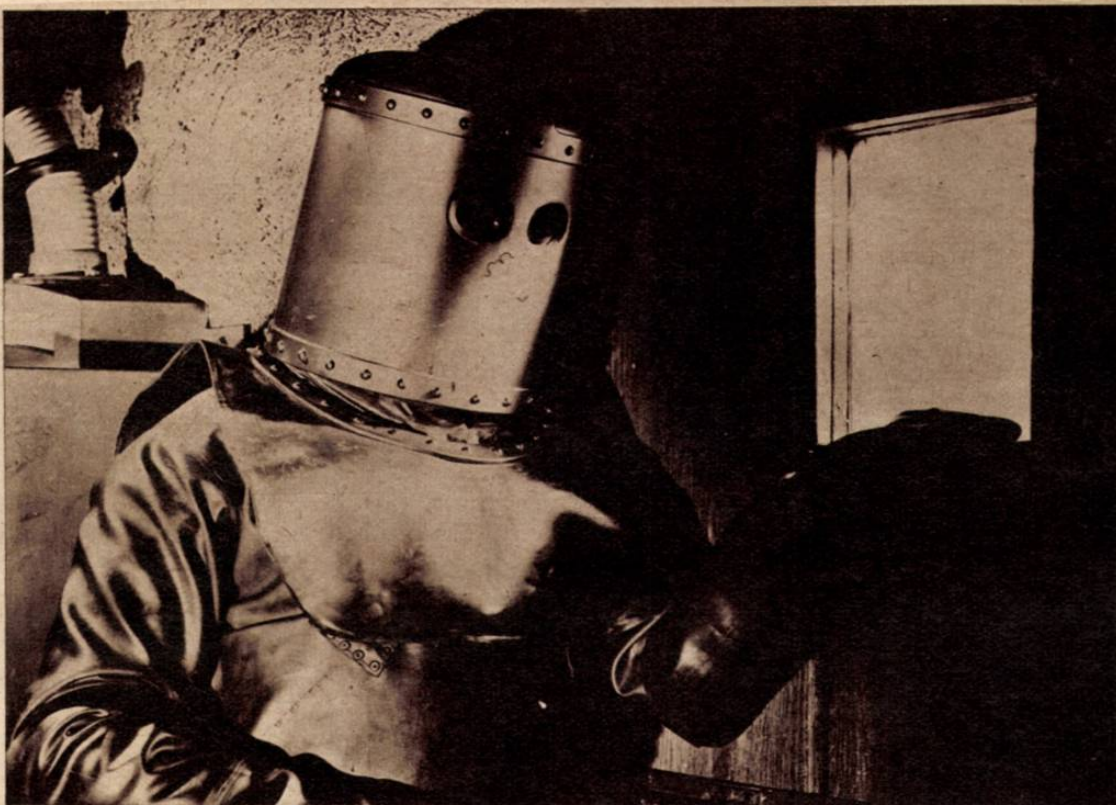
cu otrava pusă în mâncare, nobilii asasini l-au atacat cu revolverele și în cele din urmă l-au răpus aruncându-i cadavrul sub podul Petrowsky.

Se știe că în urma revoluției rușești, prințul Yusupov a fost nevoit să părăsească Rusia. În palatul său din Moscova, bolșevicii au descoperit într'o criptă o adevărată comoară compusă din nenumărate bijuterii împodobite cu pietre prețioase. Se pretinde că evaluarea comorii a dat rezultate uluitoare. Avera prințului Yusupov se ridică la 100 de milioane de ruble. Găsitorii ei au fost răsplătiți cu o primă specială.

La Paris, unde prințul s'a refugiat, el a fost nevoit să deschidă o casă de mode pentru a-și putea oferi modeste mijloace de traiu.

Dar în afară de aceste comori pierdute și regăsite mai există și comori rătăcitoare.

Acesta este cazul tezaurului francez care a părăsit portul Cherbourg în anul 1940 navigând spre o îndepărtată posesiune franceză.

Se știe că dela începutul actualului conflict, guvernele țărilor aliate și-au expedit aurul în Statele Unite. După rapoartele publicate de diferite periodice de specialitate, se pare că banca de emisiune a Statelor Unite se află în posesia unei comori reprezentând 22.000 de tone aur.

Dar să revenim la aurul francez. Rezerva pe aur a Băncii Franței a fost încărcată

va vase de războiu să confişte aurul de pe bordul lui „Emile-Bertin“. Francezii au isbutit să scape de această cursă întinsă de aliații lor și astfel aurul Franței a ajuns în Martinica, unde a fost adăpostit la „Fort-de-France“.

Aurul Franței a intrat în posesia dizidenților De Gaulle-Giraud și se

**Patru busturi prețioase descoperite de asemenea în tezaurul din
mormântul lui Tutankamon**

crede că Statele Unite și Anglia au reușit să-l obțină ca o garanție a unității de vederi politice și economice între aliați.

În orice caz, acest aur figurează ipotetic și în bilanțurile Băncii Franței.

**Jos: Crucişetorul „Emil Bertin“
care a transportat aurul francez
în Martinica**

**Scafandrii specialiști încercând să scoată
la suprafață aurul de pe vasul englez
„Egipt“**

pe bordul crucişetorului „Emile-Bertin“ și expedită cu direcția Martinica. Faptul s'a petrecut în anul 1940, cu câteva zile înainte de capitularea Franței.

Se pretinde că englezii preveniți înaintea francezilor de cererea de capitulare a mareșalului Pétain au ordonat cător-

Sin toată LUMEA

Sus: Tunuri germane pe străzile Romei, în ziua când Mareșalul Badoglio a încercat să predea Italia pe mâinile anglo-americanilor

Dreapta: Soldați italieni dezarmați și internați în lagăr în Nordul Italiei, după primele ciocniri cu trupele germane

Jos: Premilitari germani sunt instruiți să facă orice. Iată-i învățând cum se stinge o mișcă incendiată, cu mijloace rudimentare

Marele Amiral
Dönitz stând de
vorba cu căpita-
nul de marină
Enzo Grosse, unul
dintre cei mai vi-
teji vânători ai
vaselor inamice
din Atlantic

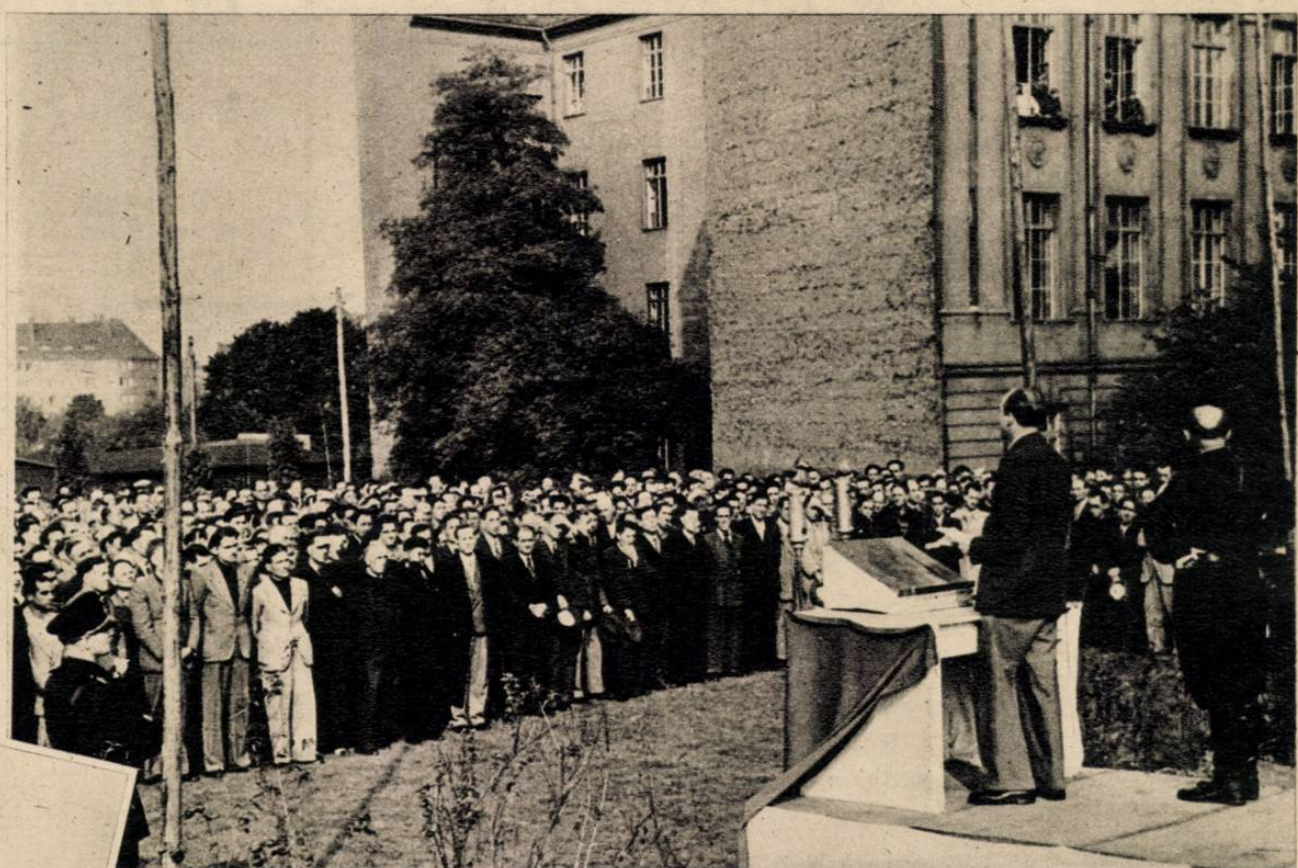

Stânga: Sturm-
bannführer Otto
Skorzeny, care a
condus personal
cercetările și acți-
unile de salvare
a Ducelui din în-
chisoarea în care-l
aruncaseră oame-
nii Mareșalului
Badoglio

Jos: Porumbei
dresați aducând
mesaje în primele
linii ale frontului

D. De Brinon și statul său major inspectând legiunile de voluntari francezi care
luptă pe frontul de Răsărit

Italianii care muncesc în uzinele din Berlin adunați la o mare întrunire spre a
manifesta pentru republica fascistă

O originală serbare a modei s'a desfășurat la Burgos, amintind costume de acum
1000 de ani

Pare o minune ceea ce realizează produsele acestea pentru pielea D-voastră!

Produsele cosmetice Kaloderma sunt preparate în conformitate cu ultimele cerințe ale cosmeticeii științifice, fiind încercate și perfecționate, printr-o serie de experimentări continue. De aceea au obținut ele rezultate, pe care, nu de mult încă, lumea le considera ca ceva imposibil de realizat, chiar cu ajutorul unor metode mai complicate și mai costisitoare. Numai o experiență practică e în măsură să vă demonstreze efectul lor intens și durabil. Faceți o încercare și veți fi în situația de a cunoaște ceea ce sunt în stare să realizeze produsele noastre pentru pielea D-voastră și veți înțelege, în același timp, motivul pentru care produsele acestea noi se bucură tot mai mult de preferința femeilor care dau tonul în domeniul culturii și al eleganței.

**Mainicaine și
delicate, grație excep-
tionalului nostru produs special,
KALODERMA-GELEE**

**COSMETICE
KALODERMA**

**PIELEA D-VOASTRĂ LE CERE,
PENTRU A-ȘI MENȚINE TINERETEȚA**

F. WOLFF & SOHN • KARLSRUHE

CUM A CAPITULAT ROMA

(Urmare din pag. 4)

mineața zilei de 10 Septembrie a apărut din nou delegația pentru a prelua propunerile de capitulare concepute din partea germană, care au fost readuse cu semnătura comandantului Romei în după amiaza zilei de 10 Septembrie.

Pe la orele 16 a apărut șeful statului major al comandantului pentru sectorul Sud, generalul Westphal, pe balconul casei în care au avut loc tratativele spunându-ne: „Au semnat! Roma a capitulat!“ Pentru noi această

înseamnă mai mult decât o victorie.

A fost o capitulare în condiții mai mult decât onorabile, începând cu următoarele cuvinte: „Pentru a evita mai multă vărsare de sânge și pentru salvarea onoarei de arme italiene...“

Viața Romei și-a reluat acum cursul ei normal. Funcționează din nou tramvaiele, autobuzele, postul de radio, electricitatea și toate acestea, care fac parte din viața de toate zilele a unui oraș.

FEMEI CARE-ȘI VÂND CHIPUL

(Urmare din pagina 5-a)

dureroasa intervenție a bisturiului, sunt tratate prin exerciții speciale în săli de gimnastică și în piscine. Clinica clubului posedă un întreg regiment de specialiști format din doctori, maseuri, profesori de gimnastică, coafori, pedicuriști, profesori de ținută, de vorbire, de dans etc..

Firește că secțiunea cea mai frecventată este aceea a chirurgiei estetice. Înainte de operație i se arată noii membre a „clubului fanaticilor“ chipurile a 50 de vedete. Noua membră își va alege fața cea mai... convenabilă și mai seducătoare. Când membră s'a decis, se procedează la internarea ei în clinică pentru un timp determinat. Operațiile se fac după un anumit tarif, care a stabilit prețul cel mai urcat, pentru realizarea asemănării cu Greta Garbo. O asemenea operație costă 800 de dolari. Asemănarea cu Claudette Colbert poate să coste ceva mai mult de 200 de dolari. Dacă o femeie vrea să i se dea forma na-

sului și gurei Joanei Crawford va trebui să plătească 550 de dolari. Pentru ovalul fermecătoarei Doroty Lamour se plătește 750 de dolari.

Membrele clubului fanaticilor nu se mulțumesc să semene numai fizicește cu vedetele de cinematograf. Ele doresc să se îmbrace la fel cu idolul lor feminin. Se știe că la fiecare trei luni, marele vedete de cinema își scot în vânzare garderoba. Clubul fanaticilor profită de această tradiție și cumpără stocuri importante de vestimente aparținând vedetelor, pentru a le vinde apoi membrilor „fanatice“.

Succesul acestor vânzări de „haine vechi“ este enorm. Se cer și se obțin prețuri fantastice. Numai fanatismul femeilor poate explica această nebunie deslănțuită și întreținută în timp de războiu.

Pentru europeni aceste forme ale psihozei cinematografice americane par de neînțeles.

*In Zilele anumite
— de indispoziție*

NEOKRATIN

**Acest renumit calmant se găsește
din nou la farmacii și droguerii.**

O vedetă rapidă care urmărește torpila lansată

CUM SE LANSEAZĂ O TORPILA

UNITĂȚI ale marinei de război germane asigură și supraveghează coasta norvegiană pe o distanță de mii de kilometri. Vase căutătoare de mine, vase torpiloare, vedete rapide și tot felul de alte vase de război își îndeplinesc misiunea lor plină de răspundere. Toate acestea unități nu asigură numai apele litorale norvegiane și fiordurile în contra unor eventuale atacuri engleze, ci au deasemenea misiunea să apere căile de navigație pentru desfășurarea transporturilor de aprovizionare și să asigure convoaiele să alunge dușmanul dacă apare în acest spațiu etc. Aceste unități sunt aproape totdeauna în acțiune și totdeauna gata pentru a înfrunta dușmanul. Instrucții și exerciții de tot felul mențin capacitatea de luptă a echipagiilor. Un marinar adevărat știe toate, puțin antrenament îl pune în cea mai bună formă. Puținele ore libere pe care le au marinarii germanii și le petrec în porturile norvegiane, la bazele lor, unde au devenit un aspect obișnuit și popular. Dar aceste ore libere sunt destul de limitate, căci datorită îi chiamă fără întârziere.

Într'un port norvegian, echipagiile vedetelor rapide părăsesc din nou baza lor, pentru a face exerciții de lansare a torpilelor în larg. Vasul de bază ia deasemenea parte la exercițiu, servind ca vas de țintă. În larg, vedetele rapide preiau torpilele de exercițiu de pe vasul de bază. Câte una, ele pleacă pe poziția indicată în spațiul de atac. Intre timp, pe fiecare vas echipajul ia ultimele măsuri în vederea tragerii. Torpilele

Dreapta: Marinari special instruiți pregătesc torpilele pentru tragere

Vedete rapide dintr'un port norvegian, părăsesc vasul lor de bază, plecând pentru un exercițiu de tragere. Vasul de bază ia parte la exerciții ca vas de țintă

sunt lansate odată ce răsună comanda „Foc!” Toți marinarii urmăresc desfășurarea exercițiilor. La suprafața apei apar bășici de aer, după care se poate urmări parcursul torpilei, bășicile formându-se după trecerea torpilei prin acel loc. Vasul de bază este ținta, la care se controlează tragerile. Torpilele de exercițiu desigur că sunt încărcate cu explosibile, ci cu calciu fosforic, care arde cu mult fum, așa că torpilele pot fi găsite ușor pe mare. Prin aceste exerciții se menține eficacitatea combativă a vedetelor rapide, echipagiile fiind totdeauna antrenate și gata să facă față oricărei surprinderi din partea dușmanului.

În larg vedetele rapide preiau delavatul de bază torpilele

Apa de Colonia „TOSCA” vă imprimă o notă de autentică distincție și ales rafinament, împlinind prin aceasta cea mai arzătoare dorință a Dvs....succesul. Parfumul rafinat și totuși discret al Apei de Colonia „TOSCA” desăvârșește în chip armonios specificul Dv. feminin. Tosca e Apa de Colonia a femeii moderne

UN DAR PREȚIOS ADUS LITERATURII ROMÂNEȘTI:

GH. I. TĂZLĂUANU: „COMOARA NEAMULUI” — CULEGERE DE FOLKLOR ROMÂNESC ÎN ZECE VOLUME

D. Gh. I. Tăzlăuanu la masa lui de lucru din tipografie în timpul tipăririi celor 10 volume de folclor românesc

ÎN TRE tipăriturile din ultima vreme, depășind preocupările și marcând un act de curaj literar, d. Gh. I. Tăzlăuanu, cunoscut scriitor politic și sociolog, apare cu masiva sa colecție de folclor românesc, intitulată „Comoara Neamului”, în cele zece volume, cuprinzând câteva mii de pagini, sunt înfățișate toate genurile producției populare, cu un spirit edeotic și o sensibilitate ce fac cinste autorului.

Dăruit cu o putere de muncă și alese calități de literat, d. Gh. I. Tăzlăuanu, și-a închinat aceste dispoziții naturale unui scop înalt, cu o discreție și o energie care ne emoționează. Dincolo de sfera politicului, în care se circumscria frecvent activitatea sa fizică și intelectuală, se trudea cu sârg un cercetător pasionat, ce sacrifică totul pentru a aduna aceste bijuteri de limbă și simțire românească, risipite de-a-lungul întregii țări. E o muncă de 25 de ani și masiva ținută a volumelor sale, cuprinde din plin rodul muncii sale.

Tinta medicului modern

este vindecarea cu mijloace naturale. Hormonii chimicește puri, pe cari medicii tuturor țărilor îi folosesc și îi prescriu astăzi în bolile datorite lipsei de hormoni, sunt perfect asemănători cu substanțele active hormonale, pe cari îi elaborează însuși corpul omenesc sănătos. Fabricația pură a acestor hormoni este UNA din realizările magistrale ale laboratoarelor de cercetări ale casei SCHERING în colaborare cu oamenii de știință germani, cari le conduc.

MEDICAMENTE

Schering

Hârtia carbon curată:

Pelikan

1025 G

cu spatele ceruit,
rămâne plană,
nu alunecă,
manipulare curată,
scrisul clar.

GUNTHER WAGNER

Jenny Jugo și Viktor Staal, unul din partenerii ei din filmul „Soția” (Foto: Ufa — O.C.R.)

DESPRE JENNY JUGO

Și despre ULTIMUL EI FILM

Jenny Jugo într-una din scenele de efect ale filmului „Soția” (Foto: Ufa — O.C.R.)

FIIND întrebat odată de niște prieteni cum îi merge soției sale, pictorul Vilhelm Trübner a răspuns surâzând: „Ea stă acasă și majorează prețurile”. Foarte mulți artiști au fost în situația lui Trübner, fiind proști negustori, lăsându-se înșelați de magazinele care vindeau tablouri, până ce au găsit o soție ideală, bună gospodină, care a preluat afacerile soțului, realizând în sfârșit câștiguri. Mai ales pentru artiști este foarte important să găsească în viață o soție, care să-i fie completarea, care să-l scape de griji, lăsându-i timpul numai pentru lucru. Se știe că marele pictor Albrecht Dürer a fost unul din cei mai nepractici oameni, de o bunătate ce ducea la culme și fără înțelegere pentru valoarea banului.

În schimb soția sa, Agnes Dürer, se îngrijea ca maestrul să capete pentru lucrările sale răsplată cuvenită. Ea nu s'a jenat nici măcar în zilele de târg să se așeze într'o dugheană, vânzând gravurile soțului ei sau plasând calendarele în care se publicau desenele marelui pictor.

Soția gravorului Pyrker, despre care povestește Gottfried Keller, mergea și mai departe în grija ei pentru soțul ocupat. Atunci când veniturile secau, când nimeni nu mai cumpăra nimic, ea fabrica niște pesmeți și prăjituri delicioase pe care se ducea să le vândă din casă în casă. Pe vremea pe când pictorul Hans Thoma era încă necunoscut, nu avea de multe ori bani ca să-și înrămeze operele sale. Atunci soția sa Cella se apuca să taie din diferitele mobile lemnul necesar pentru ramele lucrărilor, vopsindu-le cu

O toaletă elegantă pe care o arborează Jenny Jugo în ultimul ei film (Foto: Ufa O.C.R.)

bronz și făcând și decorațiunile de ghips necesare.

Atâta timp cât artiștii plastici nu erau încă consacrați au avut mereu de luptat ca să vândă lucrările lor. Grija pe care acești artiști o lăsa în spina soților lor nu era din cele mai mici, căci obligația de a clădi și întreține o familie era tot așa de mare ca și aceea de a creea lucrări noi. De câte ori nu s'au văzut soții de artiști care contrar voinței bărbaților lor au făcut pași hotărâtori, fie pentru a găsi un protector bogat, fie pentru a plasa lucrările. Astfel Angelika, soția romanticului Arnold Böcklin, se folosea de tot felul de mijloace pentru a putea aduce în atelier nevăzut câte un cumpărător, dar soțul a prins totuși de veste, supărându-se foc, deoarece el nu vroia să-și vândă lucrările.

O astfel de căsnicie de artiști este tratată și în filmul „Soția”, în care Jenny Jugo interpretează rolul soției unui arhitect de interior, reușind cu diplomația și dărzănia feminină să vândă mobilele făurite de bărbatul ei întruchipat de artistul Viktor Staal. Ea reușește să cucerească cu dragăalășenia ei și cu calitățile ei de negustor pe unul din cei mai cunoscuți colecționari de artă, care în cadrul unui ceai începe să aprecieze lucrările soțului. Discuții pline de spirit, observații încântătoare, situații delicate, toate contribuie, ca și acest film, al artistei Jenny Jugo, care turnează atât de rar, să fie un deplin succes.

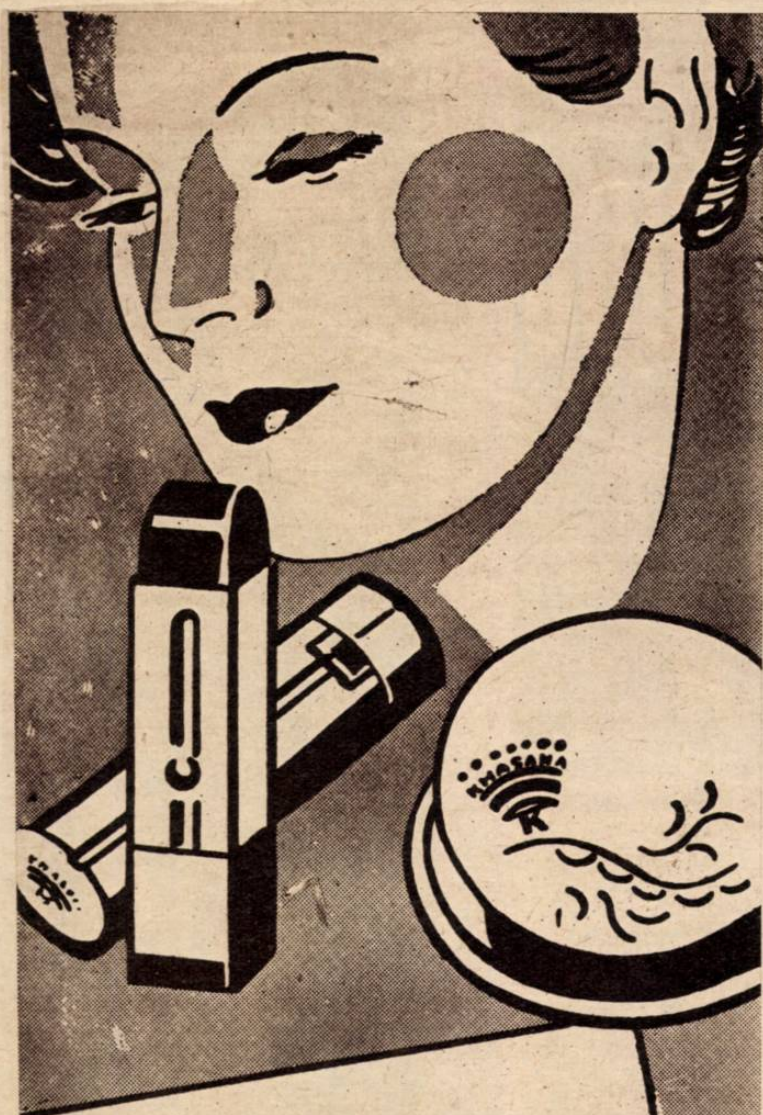
Partenerii ei sunt: Viktor Staal, Willy Fritsch, Hilde von Stolz, Hans Brausewetter și Theodor Danegger. Regia a fost încredințată

COPERTA NOASTRĂ:
Jenny Jugo și Viktor Staal într-o scenă din filmul „Soția”, la a cărei premieră din București celebra actriță va asista personal

Stânga și dreapta: Două scene din filmul „Soția” (Foto: Ufa — O.C.R.)

*Gura Dvs. o întinereste
și o înfrumusețează
rouge-ul de buze*
KHASANA
O singură întrebuințare
e suficientă pentru a persista
o zi întreagă. Rezistă
sărutului și intemperiei.
Frăgezimea primăvărată a
tenului atât de dorită, chiar
după o singură întrebuințare,
vi-o dă Rouge-ul de față
KHASANA
7 nuanțe superbe: Corail I, Corail II, Cerise,
Carmin I, Carmin II, Ciclamen, Superb

KHASANA

UN SPORT NOU: BARCA PE ZĂPADĂ

S'AR putea vorbi la urma urmei despre fantezia sportivilor. Intocmai poezilor, anumiți sportivi sunt capabili să inventeze în domeniul tineresc și dinamic al sportului. Cineva s'a gândit într-o zi că ar fi frumos să poți merge cu bicicleta pe apele Oceanului, reeditând într'un chip modern miracolul evanghelic.

Și numai un pas a despărțit ideea de realizare. De multă vreme se poate face ciclism pe valurile apelor. Skiul pe apă este iarăși o idee care aparține domeniului curent al sportului.

Nimeni însă nu s'a gândit la organizarea unor curse pe albul neîntinat al zăpezilor din munți, executate cu bărcile. Am auzit de curse de sănii și de skiuri. Dar de așa ceva niciodată.

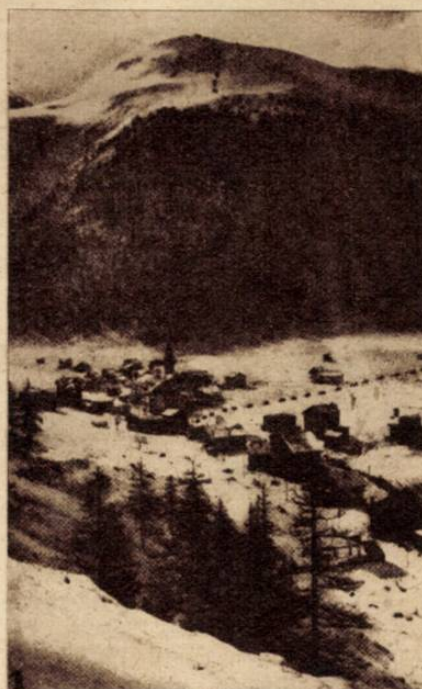
În fond, de oarece se fac curse de skiuri pe apă, de ce, s'au întreat sportivii fanști, nu s'ar alerga cu barca pe... zăpadă?

În orice caz, lucrul s'a dovedit a fi posibil.

Iarna trecută, în Alpii francezi, s'a făcut dovada că un sportiv curajos poate străbate cu barca pe zăpadă o distanță de zece kilometri cu diferențe de nivel până la un kilometru.

Ideea a venit sportivilor noștri în timpul unei excursii în munți.

Alpiniștii coborau din culme spre o vale unde se află lacul Haute Tarentaise; ar fi avut mare poftă să facă o lungă plimbare cu barca pe lac. În acest scop au hotărât să vină și cu barca lor.

Din vârful acestui munte și până la localitatea din vale drumul va fi parcurs cu... barca

Barca însă trebuia să fie purtată în spinare până când poara se va putea transforma într'un instrument de plăcere.

Pe drum, sportivii care transpirau sub greutatea bărcii, s'au gândit că în cele din urmă o barcă seamănă cu o sanie. În orice caz ambele unelte sunt de lemn. Și lemnul alunecă pe zăpadă. Și tot așa din când în când au pus barca pe zăpadă și au pornit la vale. Au coborât 1.000 de metri.

Câteodată însă coborîrea era

Sus: Preparațiile de plecare sunt gata. Echipajul este compus din 2 soți sportivi și curagiosi

Dreapta: Iată-i pe cei doi sportivi lunecând cu toată viteza la vale

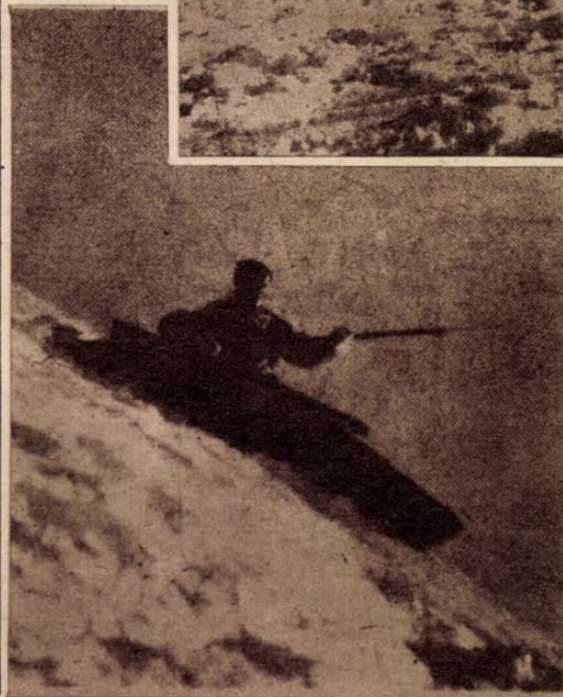

La o cotitură bruscă unul din membrii echipajului a fost pierdut pe drum

cam vertiginosă și îndrăzneții inovatori nu aveau alte mijloace de a tempera viteza vehiculului lor, decât lopețile pe care le-au și folosit.

Au ajuns cu bine la țintă, adică cu ceva coaste rupte, ceva sgarături, ceva contuziuni. Dar în fața isprăvii finale, rănile unui sportiv se transformă în semne triumfale și schilodelile în amintiri glorioase.

Stânga: Iată altă barcă lunecând pe o pantă de 80 grade...

SUNT INTR'ADEVĂR PARALELE CELE 4 LINII?

Ochiul d-voastră spune nu. Dacă le măsurați însă, veți vedea că sunt într'adevăr paralele.
 Ochiul unui aparat fotografic Voigtländer nu se poate înșela însă. El redă toate așa cum sunt în realitate, pe filmul Bessapan, cu granulație fină!
 Bucurați-vă deci dacă posedați un aparat Voigtländer, sau nu uitați cele de mai sus pentru atunci când veți găsi iarăși aparate Voigtländer în comerț.

Voigtländer

„Cu toată igiena
 mea corporală
 n'am scăpat
 totuși de coșuri!”

Coșurile și impuritățile
 pielii sunt un neajuns
 care desfigurează femeile

și bărbații deopotrivă. Pe lângă neplăcerea fizică, ele provoacă adesea
 ori și stări de deprimare și nesiguranță. In contra acestui neajuns
 există în prezent un remediu eficient: Pitralon. Pitralon curăță orificiul
 porilor, pătrunde în adâncimea pielii, desinfectând-o temeinic. Acțiunea

sa se recunoaște printr'o ușoară usturime. Tam-
 ponati pielea ușor cu Pitralon, fără a o fricționa!

PITRALON

face minuni!

De vânzare la farmacii și drogerii.

Dr. Schleussner

ADOX

FOTO

*Cea mai veche fabrică
 fotochimică din lume!*

Vânzarea exclusivă a filmelor și plăcilor ADOX:
 C. STROIA & W. PETRI. București III.
 Str. Dimitrie Sturdza 5. Telefon 3-87-78.

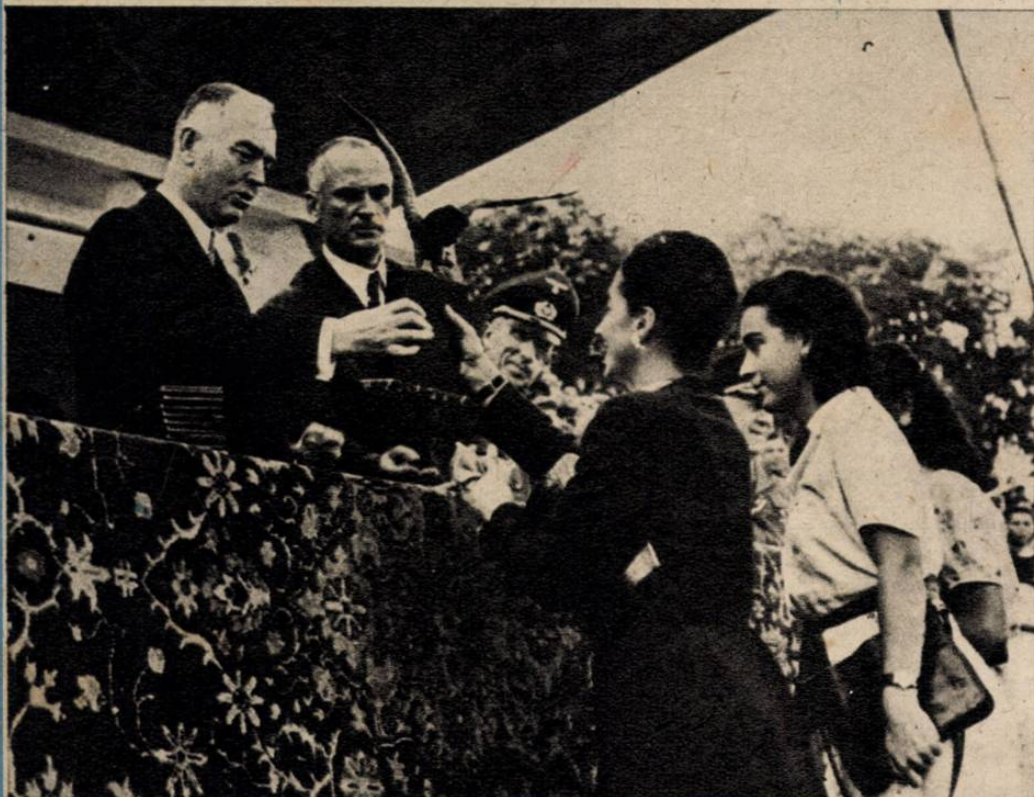

Dormi și visează

DARMOL
 lucrează

PRIMUL PURGATIV DE CIOCOLATĂ

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN ȚARĂ

Cu ocazia „Zilei Sporturilor” D-nul Mareșal Ion Antonescu înmânează un frumos trofeu conducătoarei unei secții sportive

D-na Maria Mareșal Antonescu la unul din standurile Expoziției Sporturilor

D. Prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de Miniștri, ieșind dela biserica Mihai Vodă unde a asistat la slujba pentru pomenirea Mareșalului Averescu

D. Prof. Al. Marcu, ministrul Propagandei, Naționale la Școala de Pilotaj C. F. R.

Mulțimea la solemnitatea inaugurării portalului ridicat la Cimitirul Eroilor din Brăila

Grupul de intelectuali bulgari care ne vizitează țara la sosirea în Gara de Nord

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

4 — 10 NOEMVRIE 1943
NR 874 — ANUL XVII
— 30 LEI —

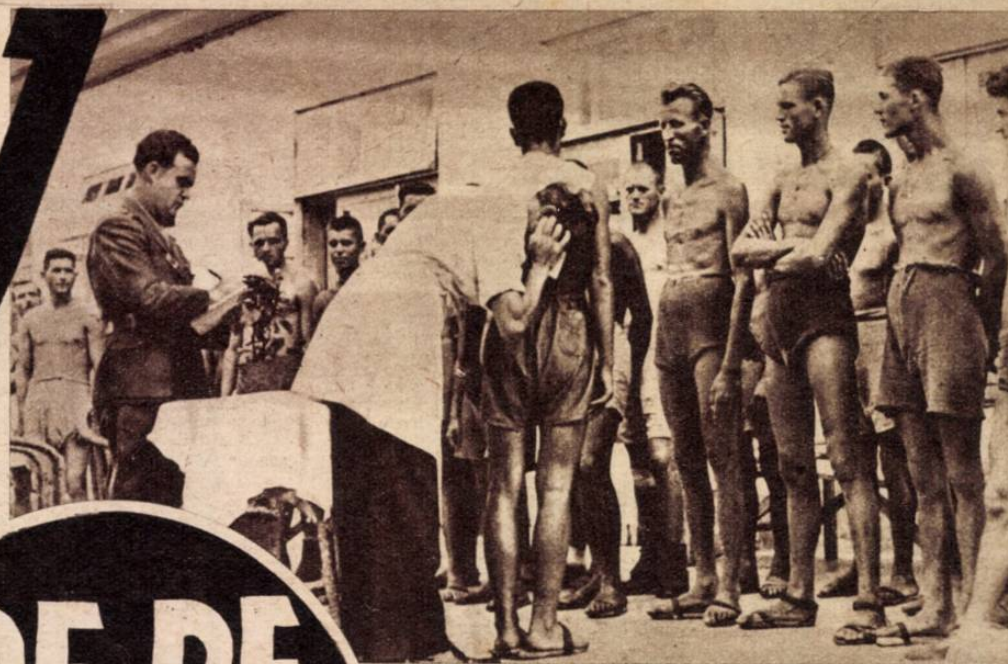

M. S. REGELE MIHAI, M. S. REGINA
MAMA ELENA ȘI D. PROF. MIHAI
ANTONESCU, VICE-PREȘEDINTELE
CONSILIULUI DE MINIȘTRI, LA
SOLEMNITATEA DESVELIRII BUSTULUI
REGINEI MARIA IN CURTEA REGI-
MENTULUI 4 ROȘIORI.

REPORTAJ

Vânători de munte români și germani scrutând zarea pe deasupra Mării Negre

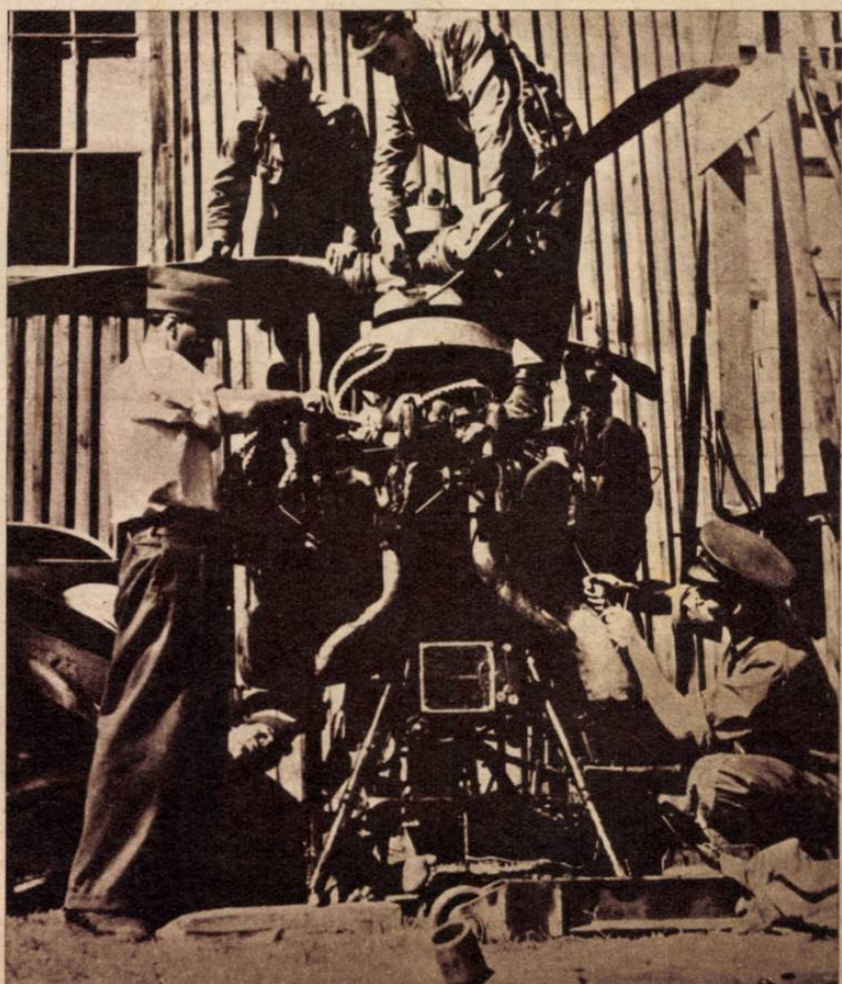
Vizita medicală zilnică la un sanatoriu militar românesc de pe malul Mării Negre

DE PE FRONT

Jos: În timp ce aruncătoarele de flăcări neutralizează rezistența inamicului pionierii de asalt așteaptă momentul pentru a intra în acțiune

Stânga: Telefonistul unei unități de Vânători de Munte se descurcă, cu ușurință, în păenjenșul rețelei firelor telefonice

Dreapta: Mecanici aviatori încercați fac școală, cu începătorii, pe motorul unui avion scos din serviciu

FOTO :
S. M. P.

5 Precursorii RĂZBOIULUI

total

BELIGERANȚII din 1943 mai folosesc încă armele puse pentru prima oară în funcțiune în cursul conflictului trecut. De sigur că avioanele, tancurile, submarinele și proiectilele s'au perfecționat într-o măsură uimitoare sub raportul eficacității, a puterii și preciziei. Totuși ele derivă din armele puse în funcțiune în anii războiului trecut.

Dacă se studiază istoria principalelor arme moderne, se va constata că aproape toate sunt invenții ale unor oameni ale căror nume au fost date uitării, în afară de specialiștii care și mai amintesc de ele. Am putea crede că uitarea aceasta este meritată, căci inventatorii de arme nu pot avea o soartă mai bună decât cei care au dăruit omenirii bogății imense și descoperiri ce au avut darul de a ușura viața națiunilor.

Vom trece în revistă cinci din inventatorii celor mai importante mijloace de luptă contemporane.

În primele luni ale anului 1870, un tânăr inginer în vârstă de 30 de ani debuta într-o unitate de genști a marinei franceze. Numele lui era Emile Bertin.

Pe vremea aceea, vasele de luptă erau fortărețe enorme, al căror blindaj era foarte gros pentru a rezista celor mai puternice proiectile.

Inginerii și constructorii de vase de linie erau preocupați numai de realizarea unor blindaje cât mai solide în vederea unei rezistențe cât mai mari. Emile Bertin și-a dat repede seama că se va ajunge în materie de vapoare de luptă, la o aglomerare de oțel și de metale dure care vor mări greutatea vasului micșorându-i capacitatea și viteza manevrei.

Bertin și-a pus problema următoare: Dacă blindajul apără vasul în părțile exterioare ce se poate face pentru a-i apăra puntea și interiorul. Care poate fi efectul exploziei unei bombe pe bord? S'a mai întrebat priceputul inginer, explozia deschide calea valurilor care pătrund în interiorul vasului și-l trag astfel la fund. Pentru a înlătura o asemenea posibilitate, Bertin a inventat pereții dubli și așa zisul sistem al celulelor. Când se produce explozia unui proiectil, apa care pătrunde în vas este localizată într-o celulă, iar restul bastimentului își poate continua plutirea.

Primul vas de luptă, construit după acest ingenios sistem, a fost lansat în anul 1881 și se numea „Sfax”. În 1890, amiralitatea japoneză a rugat stăruitor guvernul francez să-i împrumute pe tânărul și prețiosul ei constructor și astfel Bertin a plecat la Tokio, unde a construit cinci vase de luptă după principiile pereților dubli și a celulelor în vederea localizării apei. Cu aceste vase de linie japonezii au avut, în anul 1894, marele lor succes naval împotriva flotei chineze mult mai numeroasă și mai puternică. A fost ceea ce se numește în istorie, victoria dela

Yula, care este de fapt momentul cel mai important și punctul de plecare al uimitoarei dezvoltări militare nipone.

Bertin a fost acela care a pus la punct tipurile de cuirăsate rapide și de crucișătoare cuirasate. Principiile sale de construcție au fost însușite de toate națiunile maritime ale lumii.

Un alt inventator, Eugene Estienne, a fost un loren, care, pe lângă o mare cultură avea și o bogată imaginație inventivă. Devenit militar la o vârstă foarte fragedă, s'a simțit atras, în deosebi, spre câmpul invențiilor cu caracter militar. După numeroase cercetări a isbutit să inventeze mai multe goniometre, telemetre fonetice și alte instrumente foarte utile pentru regularea tirului de artilerie. Datorită acestor invenții, artileria franceză a fost multă vreme una din cele mai bune din lume.

În timpul luptelor dela Marna, când Estienne avea gradul de colonel, acest militar a descoperit rolul enorm al aviației de recunoaștere ca armă auxiliară a artileriei.

În anul 1915, colonelul Estienne a propus marelui Joffre să folosească vehicule blindate montate pe șenile. Schițele lui Estienne constituie de fapt actul de naștere al carului de luptă, o armă atât de utilizată și atât de decisivă în actualul conflict.

Planurile de construcție ale lui Estienne au fost aprobate de comandaamentul francez, care după avansarea colonelului la rangul de general, a aderat la ideea folosirii noilor vehicule blindate și armate.

Unitățile de tancuri franceze, care au intervenit pentru prima oară în luptă, în toamna anului 1916, au deschis o nouă epocă în istoria războaielor și a armelor de foc.

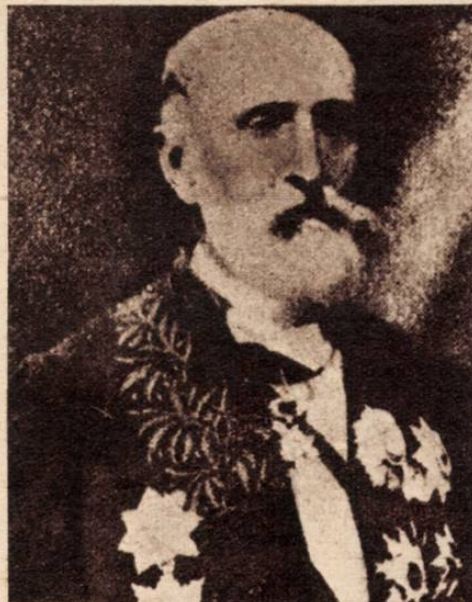
Inventatorul submarinului este după cum prntind specialiștii francezi inginerul Max Laubeuf, care a lucrat multă vreme în arsenalul de construcții navale din Cherbourg.

În anul 1896, flota franceză posedă două submarine experimentate: „Gymnase” și „Gustavé-Tédé”. Fiind construite în formă de țigară pentru a putea spinteca adâncimile, ele erau potrivite pentru navigația la suprafață. Înzestrate cu motoare electrice, cele două submarine aveau o rază de acțiune foarte limitată, de oarece acumulatorii nu puteau fi încărcate decât în port.

Ministrul Marinei franceze, Lockroy, a deschis un concurs pentru cel mai bun tip de crucișător submarin care să poată manevra cu ușurință la suprafața apei și în adâncime și care mai ales să poată suporta croaziere mai mari.

Laubeuf a fost acela care a construit primul submarin de tip modern, un vas care avea capacitatea de a pluti la suprafața apei cu viteza unui crucișător, și care putea naviga și sub apă în condițiuni perfecte.

Primul vas construit de Laubeuf și botezat „Narval” a fost lansat în anul

Emil Bertin inventatorul vaselor cu pereții din celule

Eugene Estienne unul din inventatorii cailor de luptă

Max Laubeuf care a construit primul submarin de tip modern

Eugen Turpin, inventator de jucării și de materii explozibile

Fernand Forest, inventator al motorului cu mai mulți cilindri

În anul 1873, pe vremea când funcționa într-o fabrică de jucării de cauciuc, a reușit să inventeze câteva materii colorante neotrăvitoare.

În anul 1881, făcând cercetări în domeniul balistice, a isbutit să descopere un afet de tun care diminuea mișcarea de recul a pieselor de artilerie.

Câțiva ani mai târziu s'a ocupat cu multă fervoare de problema materiilor explosive și a reușit să extragă din acidul picric o substanță a cărei putere detonantă și distructivă o depășea pe aceea a dinamitei.

Aceasta era melinita care în cele din urmă a fost adoptată de toate artileriile din lume.

Invenția n'a adus lui Turpin decât multe supărări și buclucuri. Ministerul francez de războiu a cumpărat-o fără însă s'o folosească. Mai târziu el a aflat că unul din asociații săi a vândut melinita Angliei.

Iritat de această întâmplare, inventatorul a dat în judecată pe asociat pentru furt și a scris o broșură intitulată „Cum a intrat Anglia în posesia Melinitei?”.

Ministerul de războiu francez a fost indispus de indiscrețiile comise de inventator, cu priyire (Continuare în pag. 14-a)

1898, dând rezultate excelente, după declarațiile tuturor specialiștilor.

Până la sfârșitul vieții sale Laubeuf, a adus îmbunătățiri submersibilului care a rămas tot timpul copilul său drag. A murit la Cannes la 23 Decembrie 1939.

Eugen Turpin, fiul unui cismar, s'a născut în anul 1848. De timpuriu s'a arătat atras de studiile chimice.

VOR DESFIINȚA

Corturi în care sunt adăpostiți studenții arabi în timpul congreselor lor

MUSULMANII POLIGAMIA

UN cardinal al Bisericii romane nu are mai multă prestanță și demnitate decât acest om. Drapat în roba lui largă și înfășurat în mantaua de mătăasă, cu fața încadrată de o barbă tăiată în formă de triunghi, cu ochii adumbriți de gene lungi și mătăsoase, personajul acesta misterios te farmecă și te copleșește. Vorbește foarte puțin, surâde foarte rar și nu se miră de nimic. La el, în palatul dela Heluan, își primește oaspeții cu o măreție princiară. Când oferă musafirilor săi un ceai, le spune că i-a fost adus de admiratorii săi, musulmani din Turkestan, care au venit pe vechea cale de caravane de pe vremea lui Marco Polo.

Acest bărbat fin și elegant este una din marile puteri ale lumii musulmane. Numele său este Mustafa el Maraghi.

Noi, europenii, am dori ca fiecărui personaj să-i corespundă un titlu care să ne dea posibilitatea unei judecăți. Orientalii sunt mai subtili, iată de ce ar fi cam greu de tradus titlul acest

tui personaj. Putem spune că „el Maraghi” înseamnă în limba arabă, în același timp, mare preot, cam de gradul unui episcop și mai înseamnă și rector. El Maraghi este într-adevăr rectorul universității arabe din Cairo. Dar el mai este de origine nobiliară, fapt pentru care își acordă și titlu de șeic.

Sunt câțiva ani de când regele Fuad al Egiptului, care este un suveran foarte voluntar, a vrut să îndepărteze dela universitate pe el Maraghi. A fost o agitație indescriptibilă care a dus la conflicte între studenți și polițiști, la greve și la turburări foarte serioase, care au determinat pe suveran să revină asupra măsurii luate.

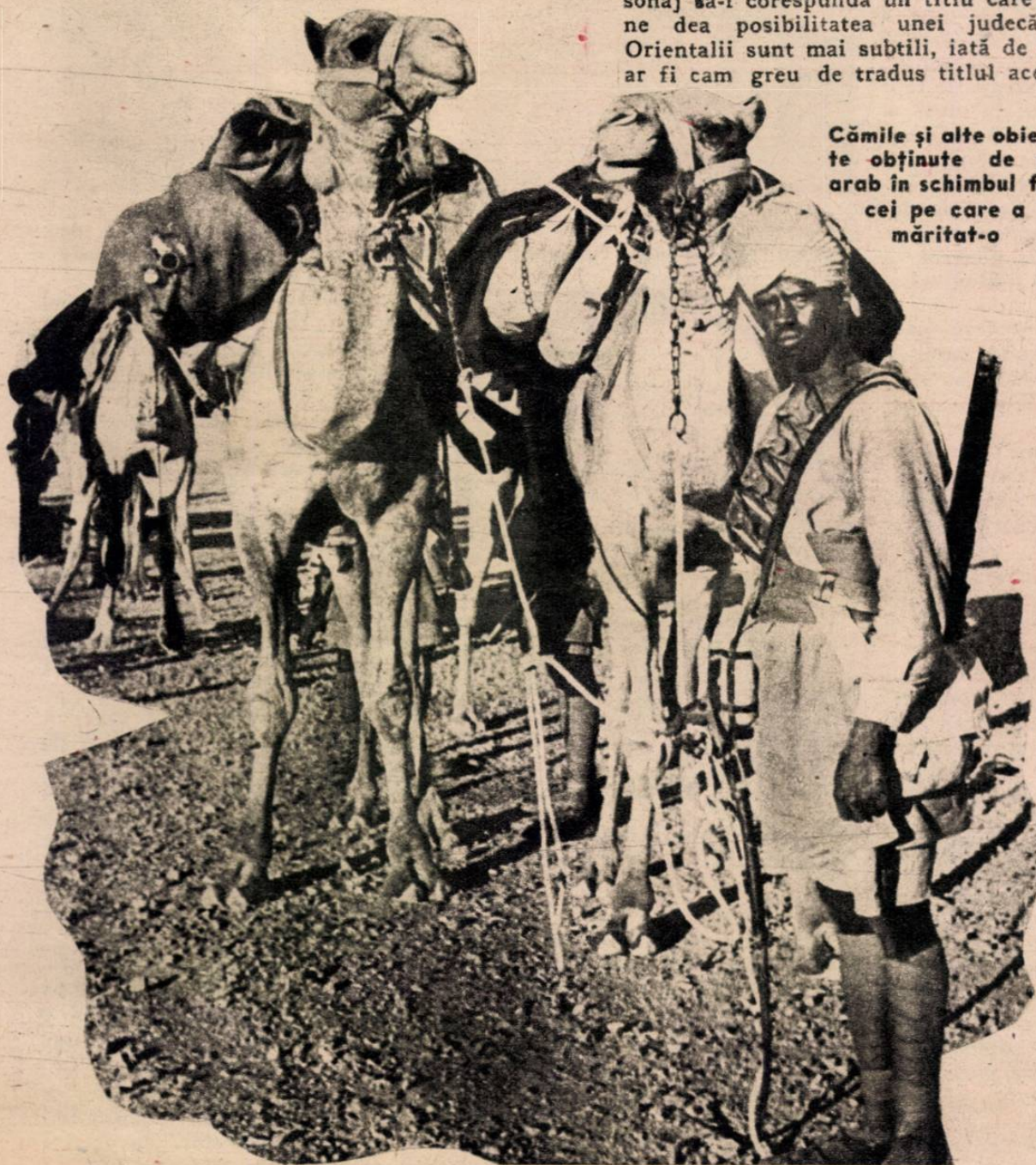
În momentul de față, el Maraghi pregătește un eveniment de o importanță mondială, care se va desfășura în capitala spirituală unde își exercită puterea.

E vorba de congresul pan-arab care se va ține la Cairo. Paisprezece țări din Asia și din Africa și-au anunțat participarea.

Se spune că d. Eden, care n'ar fi dorit ca acest congres să aibă loc în clipa de față, a dat autorizația cerută în urma sfaturilor lui Byrd, specialistul lui „Foreign Office” în chestiuni orientale.

Congresul se va ține la El Azhar, faimoasa universitate sau cetate universitară din Cairo. A descrie acest loc ar comporta un spațiu prea lung. Tot ceea ce putem spune, este că acel care vizitează El Azhar are impresia că pătrunde în templul culturii arabe. Pretutindeni se văd tipografi care lucrează adesea sub cerul liber și care compun în grabă, dar cu atenție, volume savante ce vor fi cetite pe o cincime din suprafața globului.

Cămile și alte obiecte obținute de un arab în schimbul fii-
cei pe care a măritat-o

Fostul șah al Persiei (azi în exil), care era un susținător dărz al monogamiei